

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СУБОТА 26 липня 2003 року

№ 138 (3138)

Фото Олега ДИКАНЯ (Укрінформ).

Проти судових переслідувань

Учора представники партії Всеукраїнського об'єднання лівих «Справедливість» і представники ЗМІ Кіровоградської області пікетували Верховний Суд, протестуючи проти судових переслідувань журналістів у Кіровограді. В той час ВС розглядав касацію на рішення суду про стягнення з телекомпанії «ТТВ» 300 тис. грн. за завдання моральної шкоди кандидатові в голови міськради, голові кіровського районного суду Володимирові Ярошенку.

Нині телекомпанія «ТТВ» перебуває на межі закриття. Минулого тижня державні виконавці намагалися описати майно телекомпанії в рахунок виплати компенсації, однак журналісти і охорона каналу стали на перешкоді цьому.

ВІТАННЯ

Щедрої долі й достатку

Шановні працівники торгівлі!

Вітаю вас із професійний святом — Днем працівників торгівлі.

Торговельна галузь відображає соціально-економічні процеси, що відбуваються в державі. Через якість та обсяг товарів власного виробництва можна оцінити стан економіки, купівельна спроможність народу найбільш об'єктивно засвідчує його соціальний стан, а динаміка змін у галузі дає змогу прогнозувати перспективи розвитку народного господарства України.

Результатом вашої праці в поточному році є насичення торговельної мережі усіма найнеобхіднішими товарами, поліпшення культури обслуговування покупців, зведення на вулицях міст і сіл України сучасних естетичних і зручних торговельних закладів, створення нових робочих місць для тисяч українців.

Щира дяка вам за те, що в непростих умовах не втрачаєте оптимізму, знаходите сили і можливості для вирішення державних завдань та самовіддано працею сприяєте розвитку нашої Вітчизни — України.

Бажаю вам міцного здоров'я, невичерпної енергії, нових успіхів і здобутків, щастя, достатку, світлої та щедрої долі вашим родинам!

Володимир ЛИТВИН,
Голова Верховної Ради України.

Парламентська «матриця» не спить

У народних депутатів канікули. Це період і відпочинку, і зустрічей у регіонах та виборчих округах, і продовження роботи у комітетах. Канікули — це умовне поняття для парламенту і його апарату. Реєструються законопроекти, затверджено календарний план проведення четвертої сесії Верховної Ради України четвертого скликання, опрацьовано проект переліку питань до порядку денного. Інформаційний ресурс поповнюється.

(Закінчення на 2-й стор.).

Особливі умови нам не потрібні

Україна має намір приєднатися до всіх пунктів угоди про створення єдиного економічного простору. Про це заявив учора Перший віце-прем'єр-міністр Микола Азаров під час перерви шостого засідання групи високого рівня з формування ЄЕП, яке відбулося у Москві.

«Угода єдина для всіх. Про жодні особливі умови для України не йдеться», — сказав М. Азаров. Під час переговорів високі чиновники України, Росії, Білорусі та Казахстану зустрілися з російським президентом Володимиром Путіним.

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

В. Є. Маковський (1846—1920 рр.)

Дівич-вечір (1882 р.)

Київ. Музей російського мистецтва

Полотно, олія.

ЧИЙ КОМУ КУМ

ПРЕМ'ЄРА

Сьогодні у столичний Російській драмі унікальна прем'єра — «Сеньйор з вищого світу» (вистава театральної компанії Бенюк і Хостікоєв, меценат проекту — фармацевтична фірма «Дарниця»).

Публіка веселиться вже біля афіш, заздалегідь розклеєних у місті. Оскільки виставу грають кілька сімей однієї театральної династії, на афішах так і вказано: хто тут кому кум, син, перша та друга дружина тощо. А у програмці навіть намальоване родинне дерево: ближче до кореня — В'ячеслав Сумський та Ганна Опанасенко-Сумська, а в гіллястій кроні — їхні знамениті дочки Наталя й Оля, зяті (яких більше, ніж дочок), онуки. До речі, серед майже двадцяти душ учасників вистави зібрано ще аж ніяк не всіх родичів!

На знімку: Богдан Бенюк, його кум Анатолій Хостікоєв і Наталя Сумська.

(Закінчення на 3-й стор.).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ВРОЖАЙ-2003

Ні в полі, ні в коморі

Вітчизняні агроформування станом на 24 липня намолотили поки що лише 2,3 мільйона тонн ранніх зернових. Середня врожайність впала до рекордно низької за часів незалежності позначки — 13 центнерів з гектара. Наше хлібне майбутнє в імпорті — така післяжнивна перспектива вимальовується дедалі реальніше. Адже цього дня торік у засіках уже було більш як 25 мільйонів тонн збіжжя, а середня врожайність кожного гектара зашкалювала за 27 центнерів. А офіційні джерела інформації все ще стверджують, що країна буде з хлібом. За прогнозами, отриманими з Кабміну, врожай зернових очікується на рівні 28,8—30,8 мільйона тонн.

(Закінчення на 2-й стор.).

То чи був інцидент?

17 липня молдовські прикордонники, озброєні автоматами, на чолі з трьома офіцерами, під загрозами застосування зброї, захопили буферний гідровузол Дністровської ГЕС-2, і виставили свою охорону.

Причиною інциденту вважають відсутність демаркації спільного кордону.

Як пояснили «ГУ» в Держкомкордоні України, їх молдовські колеги просто «робили свою справу» — виставили свій пост на своїй-таки території. У посольстві України в Молдові нашій газеті також підтвердили, що «інциденту як такого немає», є неврегульованість певних питань.

З одного боку — згідно з міждержавною україно-молдовською угодою ця територія належить Молдові, а з другого, на ній розташовано об'єкт, який є власністю України. Між іншим об'єкт — стратегічний. Ця правова колізія мала бути вирішена давно, та віз і нині там. Зрушити його з місця спробують 28—30 липня під час засідання спільної демаркаційної комісії, яке відбудеться в Молдові.

Водночас, **як повідомляв УНІАН**, технічний директор електростанції стверджує, що серйозно питанням ніхто не займається. Це засвідчило й спілкування кореспондента «ГУ» з представниками МЗС України. У пресслужбі не змогли ані підтвердити факт вторгнення, ані спростувати. В Мінпаливенерго України також були труднощі з вибором «компетентної особи», яка змогла б хоч щось пояснити.

(Закінчення на 2-й стор.).

ПИЛЬНУЙ, ВОДІЮ!

...І ще раз уважніше

Різке підвищення температури повітря останніми днями негативно позначилося на стані аварійності на автомагістралях України. Почастішали випадки дорожньо-транспортних пригод через погіршення самопочуття водіїв і поломки транспортних засобів. Трапляється, що пішоходи, непритомніючи, падають на проїзну частину, що спричинює їх травмування, а інколи й загибель під колесами автомобілів.

Державтоінспекція звертається до всіх учасників дорожнього руху: не піддавайте себе зайвій небезпеці! Водії, утримайтеся від їзди у спеку на не обладнаних кондиціонерами автомобілях. Майте в машині прохолоджувальні напої. Якщо почуваєтеся зле за кермом, то зупиніться в затінку, відпочиньте. Контролюйте свій стан, неухильно виконуйте правила дорожнього руху, будьте гранично уважні до інших учасників дорожнього руху, поважайте їх.

Департамент ДАІ МВС України.

■ Понад 30 громадських об'єднань малого та середнього бізнесу Миколаївщини утворили обласну асоціацію підприємців. На установчому з'їзді членів асоціації зазначено, що вона має захищати економічні, соціальні, творчі інтереси підприємців, сприяти налагодженню стосунків з органами виконавчої влади всіх рівнів. Сьогодні вільному підприємництву заважають бюрократичні зволікання чиновників, їх корумпованість, збільшення вартості ліцензій, намагання скасувати єдиний податок та недобросовісна конкуренція. На чолі обласної асоціації громадських організацій підприємців став голова облдержадміністрації Олексій Гаркуша. Відтепер права бізнесменів захищатиме перша, за посадою, людина на області, **повідомляє наш власний кореспондент Олена ІВАШКО.**

■ Дві дитячі смерті сколихнули містечко Звенигородка, що на Черкащині.

Незважаючи на зусилля лікарів, помер п'ятирічний хлопчик, якого вкусив хворий на сказ кіт.

Другій дитині не довелося навіть надавати медичної допомоги. Новонародженого вбила власними руками породілля і викинула на смітник.

Звенигородська районна міліція порушила кримінальну справу і шукає матір-убивцю, **повідомляє наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**

СЬОГОДНІ ЧИТАЙТЕ:

Уряд України схвалив рішення про відкриття залізничних пунктів контролю через держкордон

ПОЛІТИКА

Парламентська «матриця» не спить

(Початок на 1-й стор.).

Що являє собою інформаційний ресурс Верховної Ради України? Як створюється, якими засобами і за допомогою яких сучасних технологій підтримується, ми вирішили докладніше дізнатися в управлінні комп'ютеризованих систем апарату Верховної Ради України. Перший заступник керівника управління Тетяна Дрогаль погодилася стати нашим екскурсоводом.

— Тетяно Григорівно, які основні функції покладено на ваше управління?

— Управління є структурним підрозділом, який здійснює програмно-технічне та інформаційне забезпечення законотворчого процесу Верховної Ради України. Зокрема, підтримує програмно-технічні комплекси супроводження: пленарних засідань (система «Рада»), законотворчого процесу (система «Законотворець»). Забезпечує доступ до ресурсів глобальної інформаційної мережі Інтернет. Адмініструє бази даних «Законодавство», «Законопроект», веб-сайт Верховної Ради України. Розробляє проекти технічних та нормативно-правових документів з питань порядку функціонування комп'ютеризованих інформаційних систем Верховної Ради України.

— Чи можна дати, так би мовити, узагальнюючу характеристику інформресурсу парламенту?

— Увесь інформаційний ресурс Верховної Ради України можна поділити за його призначенням: загальний, спеціалізований та суто технологічний.

Загальний ресурс є основним і передусім стосується законотворчої діяльності українського парламенту: закони, постанови Верховної Ради, бюлетені із стенограмами пленарних засідань, інформація про народних депутатів та їхню діяльність.

Зазначу, що, хто працює з Інтернетом, тому знайома веб-сторінка Верховної Ради (www. rada. gov. ua), яка, за оцінками експертів, є однією з найбільш насиченою серед органів державної влади і дуже корисна, і для фахівців, і для пересічного громадянина.

Наведу тільки одну цифру: до нашого веб-сайту щоденно звертається понад 30000 юридичних та фізичних осіб, а це — в середньому мільйон звернень щомісяця.

Спеціалізований ресурс — це інформація, яка потрібна для забезпечення діяльності Верховної Ради України на кожному етапі законотворчого процесу (плани, графіки, проекти законів та постанов, висновки, порівняльні таблиці, внутрішні розпорядження, листи, аналітичні записки тощо). Автоматизовану обробку цього виду інформації у ВР забезпечує комплекс програмно-технологічних автоматизованих систем. Зокрема, «Кадри», «Діловодство», «Звернення громадян», «Адміністративно-територіальний поділ» та інші. Ці системи встановлено на робочих місцях працівників апарату, які виконують відповідні функціональні обов'язки.

Технологічний ресурс — це інформація та бази даних про технологію створення та проходження даних у Верховній Раді України, про схеми їх зберігання, про користувачів цієї інформації. Доступ до зазначеного ресурсу регулюється Законом України «Про захист інформації в автоматизованих системах», і її використовують фахівці управління комп'ютеризованих систем для забезпечення роботи всієї інформаційної та телекомунікаційної інфраструктури Верховної Ради.

Відповідно до розподілу інформресурсів розробляються та впроваджуються комп'ютеризовані технології збору, обробки, зберігання інформації. Вирішуються питання розмежування доступу до всіх їх видів.

— Чи є труднощі у підтримці та розбудові інформаційних комп'ютеризованих систем Верховної Ради?

— Щоб підтримувати парламентський інформаційний ресурс, спроектовано, впроваджено та промислово експлуатується велика кількість автоматизованих комплексів, інформаційних баз даних, системних, базових та прикладних програм, технічних комплексів, обладнання для мереж. Усі вони різних поколінь і видів.

Наші фахівці мають навички роботи з різноманітними програмними та комп'ютеризованими засобами. За аналогією можна сказати: ми вміємо керувати «Запорожцями» і сучасними іномарками, комбайнами і тракторами. Господарство велике. Якщо постійно його не модернізовувати, не робити профілактичні роботи, то воно швидко вийде з ладу. В програмних комплексах треба постійно проводити модифікацію функцій та алгоритмів, тому що парламентська життя розвивається дуже динамічно і технології законотворення змінюються.

Бази даних постійно треба поповнювати, чистити, перевіряти дані на повноту та достовірність. Ми знаємо всі ці проблеми і поетапно їх вирішуємо. Щоправда, не так швидко, як хотілося б. Але це проблеми всього суспільства. Ми теж живемо в умовах фінансових, кадрових, організаційних обмежень.

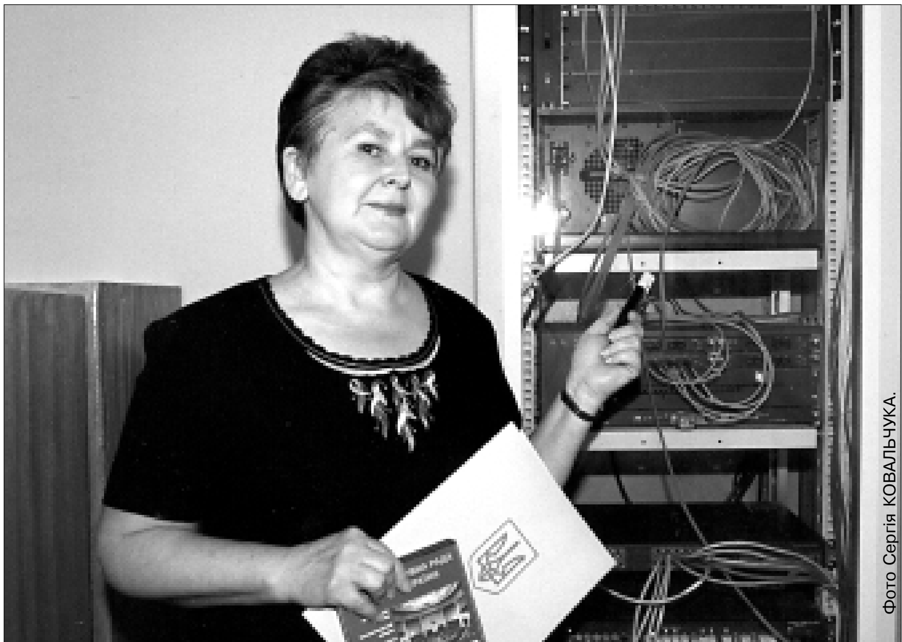

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

— Чи відчуває управління зниження парламентського напруження в період між сесіями Верховної Ради України?

— Міжсесійний період для нас завжди «гарячий». Торік апаратом, його організаціями і підприємствами була виконана масштабна і складна робота з впровадження нової системи «Рада-3». Крім того, в цей же період управління облаштувало автоматизовані робочі місця кожному народному депутату України. В цьому році насамперед треба модернізувати комп'ютерну мережу та збільшити потужності її центрального вузла. Це планова і вкрай необхідна робота, яка вимагає залучення висококваліфікованих фахівців і, звичайно, певного часу.

З 14 липня 2003 року управління комп'ютеризованих систем апарату Верховної Ради України проводить профілактичні та ремонтні роботи серверів та мережного обладнання, які триватимуть, орієнтовно, до 15 серпня 2003 року. У цей період відбуватиметься поетапне відключення мережі в окремих адміністративних будинках Верховної Ради України. З цим може бути пов'язано уповільнення роботи інформаційно-пошукових систем, можливі збої у роботі Інтернету, та електронної пошти.

Управління використовує міжсесійний період і для подальшого нарощування функціональних потужностей фактично всіх діючих програмно-технологічних ресурсів та баз даних. Триває дослідна експлуатація «Бібліотечного електронного каталогу», проектується система «Міжпарламентські зв'язки».

Діяльність Верховної Ради України є відкритою і прозорою. В цьому суть парламентаризму. Ми сьогодні працюємо над розширенням технологій інтерактивного зв'язку з користувачами інформаційних ресурсів Верховної Ради України — над створенням таких розділів нашого вебсайту, як «Анонси подій», «Форум», «Опитування». Так що і в міжсесійний період турбот вистачає.

Ми попрощалися з нашим доброзичливим екскурсоводом Тетяною Дрогаль біля великої скляної шафи, де привітливо миготіли зелені вогники, сповіщаючи про те, що сервери працюють і вхід до веб-сторінки парламенту відкритий. Парламентська «матриця» не спить.

Наталія ЯРЕМЕНКО.

Українські ВМС на шляху до НАТО

У Севастополі завершила роботу група експертів Верховного головного командування Об'єднаних збройних сил НАТО в Антлантиці, які спільно з українськими військовими моряками вивчали питання організації органів управління і тилового забезпечення українського флоту за стандартами НАТО.

Внаслідок спільної роботи сторони створили документ «На шляху до НАТО. Засади побудови і пропонована структура Головного командування Військово-морських сил України». Він містить пропозиції про структурні зміни Головного командування українського флоту, створення логістики (тилового забезпечення), а також пілотний проект «Стратегічна команда управління» про групу експертів, делегованих головнокомандувачем ВМС України для управління впровадженням пропонованих новацій. Зокрема, експерти пропонують розглянути оптимізований кількісний і якісний склад Головного командування українського флоту, а також функціональні обов'язки окремих його підрозділів.

Документ є продовженням торішньої спільної роботи українських експертів та їхніх колег із Північноатлантичного альянсу, коли було ухвалено документ «На шляху до НАТО: головне завдання і структура Військово-морських сил України». В попередньому документі було запропоновано перспективну організаційну структуру українського флоту відповідно до стандартів НАТО і дано опис його теперешніх бойових можливостей.

Єдиний кандидат може розколоти опозицію

«На наступних президентських виборах УРП «Собор» разом з УНП підтримуватиме єдиного кандидата, котрим, вочевидь, буде В. Ющенко», — заявив народний депутат України від блоку Юлії Тимошенко, лідер партії «Собор» Анатолій Матвієнко під час зустрічі з мешканцями Євпаторії.

А. Матвієнко також запевнив присутніх у тому, що «докладе зусиль, щоб переконати в доцільності такого рішення і членів БЮТ».

Відповідаючи на запитання, лідер Української республіканської партії «Собор» наголосив, що вважає Українську народну партію своїм найголовнішим стратегічним партнером, **повідомило агентство «Інтерфакс-Україна».**

Щоправда, невідомо, як відреагує на таку пропозицію свого соратника Юлія Тимошенко. Тим паче що в неї своє бачення підтримки єдиного кандидата в Президенти України від опозиції.

То чи був інцидент?

(Початок на 1-й стор.).

Знов-таки за словами директора ГЕС-2, молдовська сторона висунула умови: «Демаркація державного кордону має йти по фарватеру ріки, а отже, частина гідровузла повинна належати Молдові». Один із керівників станції повідомив також місцевій газеті «Буковина», що молдовські прикордонники вже кілька днів поспіль супроводжують українських працівників станції до своїх робочих місць «неначе заарештованих». Про інцидент одразу було повідомлено СБУ, Міненерго, МЗС, керівників Вінницької та Чернівецької областей, однак чіткої реакції немає досі.

За інформацією з компетентних джерел, певною мірою каталізатором подій на українсько-молдовському кордоні міг виступити новий виток митної війни між Кишиневом та Тирасполем. Нещодавно Придністров'я оголосило про введення режиму вільної торгівлі з Україною, що викликало невдоволення Кишинева.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Об'єкт знаходиться на кордоні не лише двох країн, а й на межі двох областей України — Чернівецької та Вінницької.

Як повідомив власному кореспонденту «ГУ» Сергію СУЛИМІ голова Сокирянської райдержадміністрації Микола Олексюк, молдовські прикордонники захопили 30 відсотків території греблі, на переговори з місцевою владою не йдуть, перешкоджають роботі обслуговуючого персоналу.

Українські прикордонники, за словами керівника району, на ситуацію реагують мляво. Про згадані події Чернівецька облдержадміністрація поставила до відома адміністрацію Президента України ще 19 липня.

Як повідомив нашому власному кореспонденту Віктору СКРИПНИКУ начальник Могилів-Подільського прикордонного загону (Вінницька область), на даний час жодних порушень держкордону на даній ділянці не зафіксовано. Дністровська ГЕС-2, за його словами, знаходиться на території України, але акумулююча станція, що у селі Нагоряни Могилів-Подільського району, з одного боку, виходить на правий, молдовський берег. Державний кордон проходить безпосередньо посередині греблі.

ВРОЖАЙ-2003

Ні в полі, ні в коморі

(Початок на 1-й стор.).

І в регіонах справи обстоять не краще — мало яка область може похвалитися щедрістю хлібних нив. З Миколаївщини повідомляють, що найбільше намолотили — по 10—15 центнерів з гектара — хлібороби Доманівського, Снігурівського, Врадіївського, Жовтневого та Баштанського районів. А щоб на Черкащині збирали по дванадцять центнерів колосових з гектара — таке пам'ятають хіба що старожили. Зате щедро вродили цього літа садки. Черешні, вишні, абрикоси аж угинаються від плодів.

Вл. інф.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (Укрінформ).

Хороші види на врожай цукрових у аграріїв Полтавщини.
На знімку: головний агроном ТОВ імені Андрія Фісуна з цукровими буряками вагою до п'яти кілограмів.

ОФІЦІЙНО

Звернення Міністра охорони здоров'я України Андрія Підаєва

Шановні співвітчизники!

Останнім часом ми дедалі частіше чуємо про масові спалахи гепатиту А та інших гострих кишкових захворювань, зокрема дизентерії. Медичним працівникам зрозуміла стурбованість населення з цього приводу. З початку літа зафіксовано декілька осередків: у Луганській, Житомирській, Донецькій областях. У деяких регіонах ситуація залишається на межі епідеміологічного напруження.

З метою попередження захворювань серед населення України на гострі кишкові інфекції та гепатит А Міністерство охорони здоров'я України рекомендує дотримуватися санітарно-гігієнічних профілактичних заходів, а саме:

1. Вживати якісну питну воду, що подається безпечними в епідемічному відношенні водопровідними джерелами, котрі контролюються комунальними та санепідемслужбами.
2. Не використовувати воду із сумнівних джерел водопостачання.
3. Воду з нецентралізованих джерел (копанок, колодязів тощо) перед вживанням обов'язково кип'ятити.
4. Не вживати продукти сумнівної якості, придбані на стихійних ринках.
5. Ретельно мити овочі та фрукти під проточною водою.

Слід пам'ятати, що вірусний гепатит А та кишкові інфекції — захворювання «брудних рук», тому першочерговим профілактичним заходом є регулярне їх миття. Необхідно також дотримуватись технологічного (температурного) режиму приготування їжі.

Так ви захистите себе та свою родину від ризику і хвороб. Бажаю вам здоров'я та безхмарного літнього відпочинку!

Знову побито журналіста

У четвер здійснено напад на головного редактора інтернет-видання «Україна кримінальна» Олега Єльцова. **Як повідомляє УНІАН**, двоє чоловіків віком приблизно 25—30 років підстерегли журналіста у під'їзді його будинку біля ліфта й намагалися оглушити електрошокером та металевою трубою. Проте О. Єльцов почав захищатися, і нападники втекли. За фактом хуліганських дій проти редактора інтернет-видання Дарницьким райуправлінням ГУ МВС України у Києві порушено кримінальну справу за ст. 296 ч. 2 Кримінального кодексу України («Хуліганство»).

Народний депутат України Юрій Кармазін направив депутатське звернення Генеральному прокурору України Святославу Піскуну, Міністру внутрішніх справ Юрію Смірнову, Голові Служби безпеки України Володимиру Радченку з проханням «вжити невідкладних заходів» у зв'язку із нападом на Олега Єльцова. Як повідомили «ГУ» в прес-службі народного депутата, Ю. Кармазін наголошує на тому, що інтернет-видання «Україна кримінальна» публікує результати журналістських розслідувань про діяльність вищих посадових осіб України, народних депутатів, представників силових відомств. У запиті Ю. Кармазін зазначає, що О. Єльцову погрожували ще з часів зникнення Г. Гонгадзе.

Пішов з життя Юрій Химич — один з чільних шістдесятників, художник, дослідник, викладач, знавець староукраїнської церковної архітектури.

Юрій Химич — ніби могутня скеля на обрії світового мистецтва, в яку вкарбовані, як петрогліфи, його твори. Виставка творів геніального митця у Вашингтоні подорожує по всьому світу. До 75-річчя Юрія Химича відбулися виставки творів у Києві.

У Національній академії образотворчих мистецтв і архітектури Київська міська держадміністрація провела презентацію щойно виданого альбому «Пам'ятки архітектури Києва у творчості Юрія Химича», нині експонується виставка його творів у Спілці архітекторів України.

Як заповіт прозвучала ініціатива Юрія Химича видати альбом його творів «Київська Русь», підтримана Комітетом Верховної Ради з питань культури і духовності.

Святу справу літописця світової культури професора Української національної академії образотворчих мистецтв і архітектури Юрія Химича продовжать його вихованці.

Лесь ТАНЮК, Тетяна ГОЛЕМБІЄВСЬКА, Володимир ЗНОБА, Владлен КУЗНЕЦОВ, Ігор ШПАРА.

Чий кому кум

(Початок на 1-й стор.).

Дехто позиравє в афішу з підозрою: а чи скромно? Але ж сім'ї чи клани (обійдемося без прикладів) є всюди — у бізнесі, політиці. І це сила! Згадаймо, як зійшлись троє братів Тобілевичів з жінками,ріднею та коханками — і створили на рівному місці український театр!

Задумав і поставив цю комедію Анатолій Хостікоєв. Легко передбачити, що вистава буде подвійно цікава. По-перше, тут сузір'я справді блискучих артистів. По-друге, ми не уникнемо мимовільних порівнянь сюжету п'єси з життєвими сюжетами тих, хто її гратиме. Ці порівняння, плоскі чи глибші, підуть на користь і публіці, й виставі — бо вона про те, що не обов'язково тричі одружуватись, аби збагнути: в тебе набагато більше родичів та близьких людей, ніж ти сам собі (а тим паче публіці) у цьому зізнаєшся.

Успіх випереджає прем'єру: попри мертвий сезон, окрім запланованих вистав, буде ще дві додаткові.

Христофор ГРУША.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На знімку: Георгій Хостікоєв грає у виставі роль Ніколетто.

САМОВРЯДУВАННЯ

«Дубль–1»

Така ідея нової громадської організації, що з'явилася на Тернопільщині, — молодіжної адміністрації. Радник з молодіжних проблем відтепер буде при кожному структурному підрозділі облдержадміністрації. Молодь залучатиметь до управління областю, розв'язання соціальних проблем, розробки молодіжних програм, для реалізації яких, до речі, передбачатиметься фінансування з обласного бюджету. Молодіжна адміністрація налічує 25 осіб, очолив її Віктор Паньків.

Голова облдержадміністрації Іван Курницький, з ініціативи якого створено нову громадську організацію, сподівається, що молоді люди привнесуть у роботу виконавчої влади нові підходи, нові ідеї.

А головне — стане резервом кадрів. Молодіжна адміністрація планує передусім зосередитися на розв'язанні проблем працевлаштування молодих людей і забезпечення їх житлом.

Марта ЛІТИНСЬКА.

Тернопільська область.

Експеримент відміняється

Сесія Рівненської міської ради не підтримала пропозицію Державного комітету України з питань житлово-комунального господарства провести на базі Рівненського тролейбусного депо експеримент із заміни безплатного проїзду в тролейбусах пільговим категоріям громадян на адресну допомогу.

Своє рішення депутати міськради аргументували тим, що 16 гривень, які держава відшкодовує депо щороку за проїзд пільговиків, — надто мала сума. Крім того, на їхнє перекенання, в накладі можуть залишитися пільговики з інших районів Рівненщини.

— Ми поки що відклали рішення про проведення такого експерименту, бо хочемо все дослідити і закласти реальну суму адресної допомоги, — каже міський голова Рівного Віктор Чайка.

Олександра ЮРКОВА.

ВРОЖАЙ-2003

Купувати хліб не поспішали

Перші торги нового сезону відбулися на Подільській регіональній біржі. Всього для продажу було виставлено зернових на 33 мільйони гривень, однак покупці не поспішали викладати гроші за товар. Укласти угоду вдалося лише на двадцять тонн гороху. І продавці, і покупці очікують, що пожвавішають торги після завершення жнив, коли ціни диктуватимуться не ажіотажним попитом, а реальними пропозиціями. Однак сподіватися на високі врожаї важко. Поки що середня урожайність зернових в області становить трохи більш як дев'ятнадцять центнерів з гектара.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

ВИРОБНИЦТВО

Пропозиція, від якої неможливо відмовитися

Харцизький трубний завод (Донецька область) презентував новий вид продукції — одношовну трубу діаметром 1020 міліметрів, виготовленої зі сталі категорії міцності «ікс-80». Такий метал виробляє металургійний комбінат «Азовсталь» (Маріуполь). Це перша в СНД труба із цієї марки сталі. І хоча головний споживач такої продукції — російський «Газпром» — не раз заявляв про відмову від імпортних труб великого діаметру, в Харцизьку вважають, що новинка не залишить газовиків байдужими. Найближчим часом азовсталівці мають намір запропонувати ще міцнішу марку — сталь «ікс-90».

За словами начальника відділу маркетингу і зовнішньоекономічних зв'язків Харцизького трубного заводу Юрія Гуріна, ще два роки тому на підприємстві розпочато створення виробництва одношовних труб діаметром 711—1422 міліметри із товщиною стінок до 32 міліметрів. Проектом передбачалося використання сталі високої міцності, і відповідні марки були замовлені на «Азовсталі». Потужність технологічних ліній становить близько 650 тисяч тонн труб на рік. Завдяки одношовним трубам великого діаметру на заводі сподіваються залишити позаду всіх конкурентів у межах СНД. У Харцизьку впроваджується програма технічного переозброєння загальною вартістю 30 мільйонів доларів.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

ФОТОФАКТ

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Дворічного мешканця села Головецьке Сколівського району Львівщини Ігора Матєєва, який безтурботно грався на подвір'ї зі своїм шестирічним братиком, вкусила гадюка. Рептилію тривалий час підгодовував молоком сусід. Мати дитини звернулася до районної лікарні, та наслідки укусу були серйозні, і малюка переправили в реанімаційне відділення Львівської обласної дитячої лікарні в критичному стані. На щастя, нині стан здоров'я дитини стабілізувався.

Стоп, кадр!

ФАКТ І КОМЕНТАР

Позавчора у столичному Будинку кіно була бурхлива й довга (майже чотири години) прес-конференція. Але спершу прогляньмо оцей відкритий лист, адресований, окрім Президента, ще й Прем'єр-міністрові:

«Вельмишановний Леоніде Даниловичу! Звертаємося до Вас, оскільки давно засвідчилися у Вашому доброзичливому і далекоглядному ставленні до українського кіно. Кінематографічна спільнота дуже стурбована інформацією, що циркулює у владних колах: про звільнення з посади заступника міністра культури і мистецтв України Ганни Павлівни Чміль. Якщо таке кадрове рішення справді планується, то вважаємо своїм обов'язком запевнити Вас, що воно піде не на користь українському кіно. Ніхто з нас не застрахований від помилок, але багато майстрів кіно вважають, що п. Чміль добре обізнана зі станом справ у кіногалузі й намагається робити все можливе, аби той кризовий стан, в якому об'єктивно опинилося українське кіно, залишився в минулому як можна швидше. Ми давно прийняли п. Чміль до НСКУ й обрали її таємним голосуванням секретарем правління Спілки. Це свідчення реальної підтримки кінематографістами праці п. Чміль, її планів якісного поліпшення стану кіногалузі. У квітні 2003 р. на Пленумі правління НСКУ програмний виступ п. Чміль викликав схвалення саме тому, що запропоновані нею дії справді можуть принести реальні позитивні результати. Нас дивує, що в такому важливому питанні, як державне керівництво кіногалуззю, не було жодної консультації зі Спілкою кінематографістів, хоча це передбачено в Законі України «Про професійних творчих працівників та творчі спілки». Отже, ми звертаємося до Вас з проханням запобігти можливості прийняття невиваженого кадрового рішення. Ми завжди готові, вельмишановний пане Президент, зустрітися з Вами або призначеними Вами особами і докладно обґрунтувати нашу точку зору».

Далі — 60 підписів, зокрема: Роман Балаян, Володимир Губа, Іван Драч, Андрій Жолдак, Тимур Золоєв, Михайло і Юрій Іллєнки, Ніна Ільїна, Кіра Муратова, Віктор Олендер, Мирослав Попович, Ада Роговцева, Давид Черкаський, Андрій Халпахчі.

А раніше «в інстанції» пішов інший лист, вісім підписів (М. Бєліков, В. Савельєв, О. Муратов, М. Засєєв) — з повним «одобрямсом» дій міністерського начальства. На жаль, цього листа пресі не встигли роздати.

На перший погляд цілком рядова ситуація: з якихось причин (нібито «у зв'язку з ліквідацією посади») одні чиновники усувають іншого чиновника, а саме пані Чміль. А потім підстраховуються «громадською думкою» — отим листом восьми кіноїдів. Лист специфічний: Ганну Чміль там звинувачують у свавіллі, у розвалі кіно, у підтримці «сюрреалістичної кіномаячні», в тому, що Чміль «пішла на поводу у Іллєнка й Мащенка (а також Віктора Ющенка!!!). Тобто очевидна суміш політдоносу й вульгарно-соціологічної естетики. Це, власне, теж рядовий, звичний і типовий хід, за старим принципом «Хто вробився? Невістка!»

Але те, що сталося далі, виходить за рамки звичного. Кіношники на отій прес-конференції стали на захист держчиновника. Щоб стільки талановитих мужчин чотири години рвали горло за одну жінку — цього таки треба заслужити! Прикметно, що серед захисників Ганни Павлівни Чміль були ті, хто і за радянської влади, і пізніше демонстрував своє тихе (але очевидне й принципове) презирство до будь-якого мистецького начальства. А тут раптом вийшли на барикаду заради цього «начальства». З виступу Романа Балаяна: «Я симпатизую Ганні Павлівні, нічого від неї не маючи. Бо це подвиг — сім літ вона допомагає тим, хто в кіно шукає щось, окрім прохарчування. Її зняли? Для мене це не має значення. Я вдячний їй. Бо вона щось робила тоді, коли будь-що робити було неможливо». Олег Фіалко: «У будь-якому списку, де буде ім'я Чміль, я готовий підписатися десятим!» Найнесподіванішою була поява на прес-конференції Кіри Муратової. Вона спеціально приїхала з Одеси, щоб сказати: «Чміль —перший у моєму житті начальник, котрий цікавився в кіно мистецтвом. Сподіваюсь, неправда, що її знято...» Почути таке від Кіри Муратової марно мріяв не один міністр культури!

Зрештою, про що свідчить ця прес-конференція? Про конфлікт між тими, хто в кіно «шукає прохарчування», й тими, хто шукає мистецтва. Останніх ніколи не буває «більшість», вони завжди поодинці, але тут зуміли (щось у лісі здохло) об'єднатись. І об'єднала їх (ще щось здохло в лісі) доля держчиновника! Втім, чи важко довести, що не Чміль погубила кіно? Смішно в цьому винуватити заступника міністра — у нас міністрами культури були й не такі люди (Дзюба, Ступка). Але коли в державі нема концепції культурної політики, а на культуру кидають копійки — що вдіє начальник департаменту? Але Чміль робила на своїй посаді те, що всі лиш декларують: підтримувала в галузі кіно не «все потроху», а перспективні тенденції. Тому для системи Чміль і стала зайвою, «за скороченням посади»...

Віталій ЖЕЖЕРА.

АНОМАЛІЇ

Хто залишив у полі слід?

Частина друга

У числі від 19 липня в нашій рубриці розповідали про загадкові зображення, що таємно виникають на злакових полях усього світу. Багато хто з дослідників схильний сприймати їх як вияви діяльності наших «братів по розуму», або прибульців із глибин космосу, або тих, хто непомітно сусідить з нами на нашій планеті. Втім, що точку зору поділяють аж ніяк не всі науковці, що досліджують феномен.

Якщо розглядати проблему уважніше, постає чимало запитань щодо виникнення загадкових утворень. Мало того, на багато які з них було отримано відповіді, котрі вельми недвозначно свідчать про те, що ексцентричні потрави — це наслідок діяльності представників відносно молодої цивілізації, котра населяє третю планету сонячної системи. Людей, інакше кажучи.

На чому ґрунтуються ці висновки? Передусім на документально підтверджених випадках очевидних містифікацій. Вперше містифікацію було викрито 1983 року, коли одна британська газета намагалася ввести в оману іншу, заплативши гроші фермерам, щоб ті підробили кола на полях. І почалося... Полчища містифікаторів, скептиків, фантазерів і жартівників умисно гралися із засобами масової інформації й фанатами «аномальних рисунків», щоразу вражаючи уяву довірливої публіки дедалі «крутішими» витворами. Попри безліч викриттів, багато хто й досі сприймає ці малюнки цілком серйозно.

Деякі англійські фермери дуже стурбовані частим виникненням кіл на полях. Кажуть, кожне коло завдає втрат врожаю на 60 фунтів стерлінгів. Ну а дехто, навпаки, нажився на цьому. Біля воріт деяких ферм почали з'являтися вивіски: пропонують послуги людям, які прагнуть побачити кола на полях...

Відчутного удару ентузіастам «інопланетної» версії походження кіл на полях було завдано у вересні 1991 року, коли двоє безробітних художників із Саутгемптона Боуер і Чорлі зізналися, що фальсифікували загадкові кола протягом тринадцяти років, і довели це фотографіями. Художники пояснили свої пустощі бажанням продемонструвати наївність громадян і, по можливості, зажити слави. Вони повідали, що обдурені ними легковірні англійські та японські дослідники, озброєні неймовірною апаратурою, примудрилися виявити цілу низку магнітних, радіаційних, електричних, оптичних і навіть звукових аномалій у довільно обраній зоні кількох кіл, виготовлених із жердин, дощок і мотузок минулої ночі. Для демонстрації художники у присутності авторитетної комісії і представників преси відтворили коло на пшеничному полі в Кенті. Це переконало експертів, але не поклало край суперечкам.

Відтоді кількість жартівників істотно зросла. У листопаді 2000 року одного з них, Метью Вільямса, навіть було взято під варту за умисне завдання шкоди після того, як його було сфотографовано під час створення кола на полі. А в листопаді 2001-го австралійський дослідник аномальних явищ звинуватив студію Волта Діснея в тому, що її працівники підробляють «кола на полях» скрізь по світі для того, щоб забезпечити додаткову рекламу новому фільму «Знаки» з участю Мела Гібсона в ролі фермера, який виявив «коло» на своєму полі.

Навіть найпереконаніші прихильники позаземного походження фігур були змушені визнати наявність фальсифікацій. Але, кажуть вони, кола прецінь неоднакові. Одне — то умисні підробки, інша справа — «справжні» загадки, створити які за допомогою звичайної дошки з мотузкою неможливо. Аргумент серйозний, але не беззаперечний. По-перше, за наявності певного досвіду групам «умільців» удається у досить стислі строки створювати вельми складні візерунки, а численні «закономірності» й «загадки» ентузіасти-уфологи знаходять уже самі. Так, дуже часто слід від центральної жердини, забитої в землю, інтерпретують як свердловину для взяття проби ґрунту цивілізацією інопланетян, або, якщо ямок кілька, — як сліди опор літального апарата.

До того ж є й технологічніші способи створення «феномену». Приміром, якщо восени на полі означними внести по колу «ударну» дозу аміачної селітри, то від такого перегодовування азотом рослини в його межах ростимуть швидше і досягнуть такого зросту, що тонкі стебла поляжуть від найменшого подиху вітерця. Саме можливість застосування для створення зображень високих технологій дала змогу декому з авторів створити своєрідний симбіоз із двох протилежних точок зору. Вони, відкидаючи позаземне походження малюнків, пояснюють їх появу діяльністю загадкових земних угруповань, які використовують феномен з метою маніпулювання громадською свідомістю. Серед головних підозрюваних називають урядові кола деяких країн і всюдисущі транснаціональні корпорації.

Так чи інакше, а найвідчутнішого удару романтикам позаземного життя завдали свої ж таки колеги — члени організації «Мережа дослідників НЛО» (UFOIN), котрі протягом двадцяти років вивчали феномен. До цієї групи входять численні піонери цереології. Зокрема, Пол Фуллер і Дженні Рендлз — автори першої у світі публікації про кола на полях. 10 серпня 2000 року UFOIN оприлюднила вельми недвозначну заяву.

Зокрема, в ній сказано, що «кола на полях» є наслідком двох причин. Переважна їх кількість — і, фактично, всі фігури, про які нині пишуть, — то містифікація. Дуже нечисленні (переважно прості кола, однак інколи такі кола з'являються групами) — наслідок комбінації вже добре вивчених атмосферних явищ. Нема жодної таємниці, нема жодних дивовижних сил, нема жодних інопланетян, космічних кораблів і зашифрованих повідомлень землянам. Нема жодної інопланетної навали.

Ми вважаємо, що феномен кіл на полях нині вже чудово вивчено, його природу визначено за допомогою науковіх методів, і з цього погляду розмови про їхній зв'язок з НЛО здаються безглуздими, недоречними і цілком даремними. На нашу думку, кола на полях — нині вже розв'язана проблема, що не має жодного стосунку до інопланетян».

На знімку з архіву Люсі Прінглз: виявлений у серпні минулого року «інопланетянин з компакт-диском» вочевидь змальований з численних голлівудських «сірих чоловічків», хоча ентузіасти й досі вірять у те, що це — автопортрет «братів по розуму».

Олег ДЕНИСОВ.

Світло незгасимої зорі

ВИДАТНІ УКРАЇНЦІ

Він повторив трагічну долю багатьох вітчизняних геніїв, яким випало нести хрест тоталітарного режиму: гнаний і невизнаний за своє коротке життя, змушений був пройти його більшу частину під чужим ім'ям. До кінця днів не мав бодай свого кутка, родини, дітей, пристойного костюма. А по смерті — навіть могили, так і залишився вічним квартирантом на планеті Земля. Там, де ще на початку минулого століття розробив схему польоту космічного апарата на Місяць, посадку й повернення назад: саме за цією трасою американці в 1969 році туди й потрапили. Вона і названа його ім'ям, а ще кратер на зворотному (вічно у темряві) боці Місяця. В залі слави Космічного музею НАСА серед імен кількох десятків землян, які найбільше зробили для прориву людства в космос, золотом записано «ЮРІЙ КОНДРАТЮК»...

Справжнє ім'я

За останніми, хоча й не повністю підтвердженими даними, родовід Олександра Шаргея має коріння Пушкіна-Гончарової, а загалом всі покоління були людьми освіченими, високодуховними, сучасниками своїх епох. Далі цитую за витягом із метричної книги Полтавської єпархії за 1897 рік: «Червня дев'ятого дня (21.06 за н. ст.) народжений, а липня 28 хрещений — Олександр; батьки: студент Київського університету Ігнатій Бенедиктович Шаргей і його законна дружина Людмила Львівна». Його батько був бердичівським євреєм, а мати походила зі стародавнього шведського роду Шліппенбахів (її предка полонено під Полтавою, і рід сумлінно служив самодержавній короні) — жінка трохи не від світу цього: підтримувала народовольців, відмовилася від дворянського титулу, згодом втратила розум і рано померла. У 1910 помер і батько, та незадовго до смерті в дружини від другого шлюбу Олени Кареєвої народилась донька Ніна, мати якої, сама того не бажаючи, відіграла драматичну роль у долі вченого. Сашка виховували дідусь і бабуся.

Достеменно невідомо, де допитливий підліток з провінційного містечка вперше почув чи прочитав слово «космос», але воно захопило його уяву, перетворившись у мрію всього життя. Юний гімназист завів особливий зошит і взявся за розроблення теорії космонавтики — по суті, ще неіснуючої науки!.. Гімназію закінчує зі срібною медаллю. Йшов 1916 рік. У розпалі перша світова війна. У Шаргея без пам'яті закохана місцева красуня, донька німецького спеціаліста в галузі сільськогосподарської техніки Гартманна — Вікторія. Вона кличе його з собою на батьківщину — в Ашафенбург. Але той відмовляється. Можливо, від свого сімейного щастя. А ще більше — наукової кар'єри.

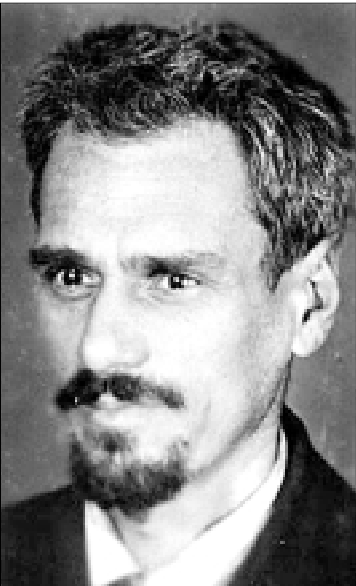
Утім, на Німеччину також чекали випробування — диктатурою нацизму... Все сталось так, як і мало статись за фатумом долі. Та фото дівчини в білій блузці — Віки Гартманн завжди було на його робочому столі, де він не жив би. Цей знімок бачили аж до його відправлення на фронт у 1941-му...

Ходіння по муках

Студент Санкт-Петербурзького політехнічного інституту Олександр Шаргей не провчився й семестру — був мобілізований. До відправлення на фронт майбутній офіцер закінчує короткотермінові курси прапорщиків при юнкерському училищі. Під час навчання, вечорами й у дні звільнень, продовжує писати давно задуманий перший рукопис, який містить ідеї та науково-технічні рішення, що згодом стануть основою його знаменитої книги «Завоювання міжпланетних просторів».

У березні 1917 р. його направляють на Закавказький фронт, а через рік ухвалюють Брестський мир, який призвів до саморозпуску армії. Молодий вояк намагається повернутись в Україну, та по дорозі додому Шаргея під загрозою розстрілу мобілізували в офіцерський полк генерала Корнілова. Проте, зненавидівши за недовгу службу військо і війну, втікає у Київ до мачухи й зведеної сестри. Та білі знаходять його і тут: знову добровольча денікінська армія, яка відступає під натиском бронепоїздів червоного полковника Муравйова. Затим місто переходить до рук петлюрівців, а командарм Щорс його відбиває. Хто повірить білогвардійцеві Шаргею, що воював з примусу? Для революційної влади він — класовий ворог, котрому одна дорога — до стінки...

Втеча до Полтави тільки посилила безвихідь: у місті —німці, рідний будинок порожній, забитий. Пристановищем стає невеличке селище Мала Віска на Кіровоградщині, де робота кочегара на хлібозаводі тимчасово не викликає запитань і підозр. Але поруч і

Довідка. Юрій Кондратюк (Олександр Шаргей, 1897—1942 рр.) — один із піонерів вітчизняної та світової ракетної техніки, який вивів основні рівняння руху ракети, обгрунтувавши її оптимальний спосіб польоту на Місяць і повернення на Землю. Висунув ідеї створення багатоступінчастої ракети і міжпланетних проміжних баз; використання сонячного світла для розгону ракети, а також енергозабезпечення Землі; застосування шлюзу і скафандра для виходу у відкритий космос...

всюди тривають облави: шукають колишніх офіцерів, буржуїв та інших «недобитків» царату. З ініціативи мачухи виникає ідея змінити прізвище: так буде спокійніше не лише пасинку, а передовсім її новій сім'ї. Наразі трапляється й нагода: в березні 1921 року в київських знайомих помирає від туберкульозу родич — студент Київського університету Георгій (Юрій) Кондратюк, 1900 року народження, уродженець Луцька. І вже у жовтні 21-го Олександр Шаргей, аби приховати своє минуле, добровільно зникає з цього світу...

Через терни до зірок

Зміна імені не принесла спокою, навпаки — породила страх і містику, з'явилася нав'язлива ідея — втікати до Німеччини. До всіх бід і незгод з пам'яті все не стирається повний розпачу рядок із прощального листа Віки: «Невже між нами, дорогий Сашенька, все-все скінчилося?!» Через чотири місяці хворого на тиф Кондратюка затримали чекісти, але відпустили додому... помирати. А молодий організм зумів перебороти смертельну недугу. Без певної біографії і занять він береться за будь-яку роботу: вантажника, кочегара, підсобника. Хоч як це дивно, проте саме ці роки (з 1919 по 1927), стали напрочуд плідними: з-під пера виходять дві робити з нової науки — теоретичної космонавтики. У працях «Тим, хто буде читати, щоб будувати» та «Про міжпланетні подорожі» він не тільки по-іншому, ніж Ціолковський, вивів основне рівняння реактивного руху, а й дав схему чотириступінчастої ракети на водно-кисневому паливі (освоєному в США тільки в 60-х)...

У 1925-му Кондратюк завершує «Завоювання міжпланетних просторів» і надсилає рукопис в московську «Головнауку». Незабаром їде туди і сам, намагається влаштуватися на роботу, щоб проштовхнути видання книги. Проте без імені та зв'язків, а тим більше освіти, нічого домогтися не може. Починаються поневіряння Росією. Через всесоюзне товариство «Хлібопродукт» отримує призначення на Північний Кавказ. Трудиться там механіком. З 1927-го — в Новоросійську, в крайовій конторі «Союзхліб». Згодом перебирається на Алтай. Працює на будівництві й механізації елеваторів та зерноскладів, але продовжує наукову працю. Починає вести активне листування з відомими вченими, нарешті отримує з Москви позитивні відгуки на свої роботи.

Та їх видання гальмують. І тоді, перейшовши на хліб та воду, своїм коштом у 1929 р. видає книгу накладом у дві тисячі екземплярів (у 1947 році «Завоювання міжпланетних просторів» було перевидано п'ятитисячним тиражем). Один примірник відправляє Ціолковському, і той визнає оригінальність самоучки. Про нього заговорили в радянській та іноземній науковій пресі...

«Дайош» індустріалізацію!

Та були донос і була судимість. За те, що заощадив молодій країні тисячі рублів, побудувавши за власним проектом найбільший у світі дерев'яний елеватор на 10 тис. т зерна, Кондратюку повибивали на допитах половину зубів і дали три роки таборів. Бо, мовляв, збудував без цвяхів (!), щоб скоріше розвалилось. А унікальна конструкція прослужила ще піввіку і якби її не спалили бомжі, служила б ще й досі.

У засланні народився ще один «мастодонт»: проект найпотужнішої у світі (1200 кВт) вітроелектростанції — заввишки в 165 метрів. Вигравши всесоюзний конкурс (у академіків і докторів наук!) і маючи підтримку в наркома Серго Орджонікідзе, прибув до Криму, щоб втілити задумане. Та знову не судилося: товариш Серго застрелився 37-го, а Кондратюка відкликали до Москви і, глузуючи, доручили проектувати вітродвигуни для колгоспних ферм.

А на яйлі Бедене-Кір над Ялтою (1324 м над рівнем моря) дотепер зберігається «склянка» — фундамент майбутнього залізобетонного вітряка. Та це було не єдине ноу-хау. Лауреат Ленінської премії Микола Нікітін —творець Останкінської телевежі, в минулому співробітник Кондратюка, і не приховував, що вежа, яку було споруджено значно пізніше, — розвиток айпетрівського проекту...

Аби не анкета...

Історія — наука не одних лише фактів, а й прогнозів, передбачень, здогадок. Достайменно відомо, що колишній житомирець Сергій Корольов був обізнаний з працями Юрія Кондратюка. Мало того, навіть запрошував його до очолюваної ним ГВРР — групи вивчення реактивного руху, на вакантну посаду головного теоретика. Можливо, вони навіть зустрічалися. Уже злетіла перша ракета «09», відкривалися перспективи великої роботи. Та прочитавши запитання обов'язкової анкети, Шаргей відмовився, бо зрозумів: це все одно, що підписати собі смертний вирок. Родоводи всіх учасників проекту перевіряли до сьомого коліна, тож напевне могли спливти і шведське коріння, і золоті офіцерські погони, і зміна прізвища. Чим все мало закінчитися, здогадатися нескладно. В ті трагічні роки, коли за сфабрикованими вироками «трійок» зникали мільйони людей, хто б ще там переймався однією долею! А до всього, радянський ракетний проект здійснювався під дахом і контролем держбезпеки! І мрія всього життя так і залишилася нездійсненною. Можна напевне стверджувати, що і вітчизняна наука втратила без Кондратюка дуже й дуже багато...

Повістка у вічність

Влітку 41-го московська проектно-експериментальна контора вітроелектростанцій, де працював і Юрій Кондратюк, у повному складі «добровільно» влилася в дивізію народного ополчення. Подальша доля рядового Кондратюка невідома. За офіційною версією, він зник безвісти в лютому 1942 року. Втім, так зазвичай повідомляли про тих, хто не мав рідні. За документами. Як і у випадку з Кондратюком.

Дослідники й ентузіасти-біографи, ретельно з'ясовуючи обставини можливої загибелі вченого, встановили принаймні два (!) місця поховання: у братських могилах міста Кірове Калузької та Кривцовському меморіалі Орловської областей. Хоча в повідомленнях міноборони є істотна приписка, що «місце поховання не вказано». Словом, немає документального підтвердження смерті. З огляду на це досить цікаву, хоч де в чому і «єретичну» гіпотезу висловив двоюрідний брат Олександра Шаргея — Дмитро, який нині мешкає в Санкт-Петербурзі. Він запитує, чому мало хто припускає, що Шаргея-Кондратюка могли взяти в полон чи просто викрасти німці, адже його роботи знали і ними цікавились у ракетному центрі ворога в Пенемюнде? І чи випадково він узяв із собою на фронт портфель з рукописами? Втім, цей факт остаточно не доведено. Є документальні свідчення, що частину свого особистого архіву він залишив на зберігання громадянській дружині Галині Плєтньовій та колезі-вченому Б. Воробйову. Проте знову-таки заковика: а де вони поділися? До речі, мертвим Кондратюка-Шаргея так ніхто і не бачив! Тому версія його насильної чи добровільної співпраці в секретному проекті Вернера фон Брауна нині досить активно обговорюється в колах, обізнаних з темою.

А могло бути все простіше: захопленого вояка розстріляли або він помер від ран, а портфель з таємничими рукописами передали куди слід. Переповідають також, що розбираючи після Перемоги ворожі архіви, наші розвідники зустрічали прізвище Кондратюка, а також розрахунки польоту ракети на Місяць, запропоновані ним задовго до війни. До речі, за неперевіреними даними, книжечки й забруднені машинним маслом рукописи Шаргея нині зберігаються в бібліотеці конгресу США. Звідки вони там і чи є взагалі? Навряд чи ми дізнаємося про всю правду...

Земне тяжіння

Факт незаперечний: для тодішнього СРСР цю велику людину було безповоротно втрачено, про його роботи і відкриття якщо й згадувалось, то побіжно, переважно у спеціалізованих наукових колах. А про повернення справжнього імені навіть не йшлося. Навпаки, на початку 60-х відомий і авторитетний вчений Олександр Чижевський публікацією «Новосибірського апокрифа» звинуватив Кондратюка в плагіаті. Та, як кажуть, не було щастя, так нещастя допомогло. Спеціально залучені експерти звірили почерки Шаргея-Кондратюка та істинного Кондратюка, порівняли фотографії і зробили офіційні висновки, що автором робіт, як-то й особою, справді був саме Олександр Шаргей. Та прізвища так і не відновили, хоч і змінили рік народження з 1900-го на 1897-й. І аж коли — в 1969-у американські астронавти кораблем «Аполлон-11» і «трасою Кондратюка» (!) першими у світі висадилися на Місяць, а керівник проекту Дж. Хуболт заявив, що вони читали книгу російського механіка-самоучки, почалися справжні пошуки, і повело їх тодішнє КДБ. У Полтаві знаходять старого вчителя В. Оголевця, і той упізнав на фото колишнього учня Сашка Шаргея. А ось мачуха до самої смерті так і не зізналася, що Кондратюк і її пасинок Шаргей одна й та сама особа —страх перед режимом виявився сильнішим.

І лише в 1977 році, за два роки до смерті, Ніна Шаргей, котра мешкала в Києві, відкрила таємницю спеціальній комісії академіка Писаренка. А та, в свою чергу, визнала, що в діях Шаргея при зміні імені та прізвища не було вчинено жодного криміналу. Все відбулося під тиском обставин. Але вперше вголос про Шаргея-Кондратюка заявив на урочистостях з нагоди його 90-річчя 12 червня 1987 року керівник обласної компартійної організації Полтавщини Федір Моргун. А наступного дня відбулася презентація фільму льотчика-космонавта Віталія Севастьянова «Что в имени тебе моем», де, як тоді було можливо, об'єктивно показаний трагічний шлях Олександра Шаргея, знаного під іменем Юрія Кондратюка. Після цього з'явилися меморіальні дошки, пам'ятники, вулиці, навчальні заклади, навіть планета-астероїд за № 3084...

Обов'язкова післямова

У провінційній Полтаві діє музей авіації та космонавтики, де ще є подібний на вітчизняних теренах? Завідувач науково-дослідного сектору, колишній ракетник Сильвестр Шафарчук майже п'ятнадцять років глибоко і предметно вивчає постать Юрія Кондратюка (Олександра Шаргея), має в користуванні багатий архів, отже, його можна вважати авторитетним експертом. Доречно зазначити, що тут зібрано практично всю бібліографію, що стосується відомого земляка, — а це понад 900 робіт. От лише за браком коштів її ніяк не вдається опублікувати окремим виданням. Звертаючи увагу на зрослий інтерес до постаті Кондратюка-Шаргея, він робить цілком слушне застереження: відповідально й об'єктивно ставитися до опису цієї історичної особи, не подавати неперевірених, документально не підтверджених фактів і подій.

Іншими словами, вчений і так не потребує додаткової реклами. Побажання більш ніж зрозумілі, враховуючи той потік прикрих неточностей, які останнім часом буквально наводнили насамперед пресу. Саме тому, як автор цієї публікації, висловлюю щиру подяку особисто пану Шафарчуку, його колегам за співпрацю й допомогу, а ще журналістам із газет «Сегодня», «Вечірня Полтава» та «Полтавська думка» публікації в яких сприяли повнішому і ширшому відтворенню історичної та наукової постаті Шаргея-Кондратюка...

До речі, зовсім недавно побачила світ книга «100 великих українців», проте йому в ній місця не знайшлося...

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

На знімках: Юрій Кондратюк (Олександр Шаргей); друга полтавська гімназія, де він навчався, нині один із корпусів місцевого державного педагогічного університету; у міському саду, праворуч — майбутній теоретик космонавтики; схематичний розріз реактивного снаряда винаходу Ю. Кондратюка (О. Шаргея).

Фотокопії надано Полтавським музеєм авіації та космонавтики.

Аніж самому шукати дорогу, краще заблукати разом

Напередодні чергової річниці встановлення дипвідносин між Києвом і Астаною інтерв'ю «ГУ» дав Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Казахстан в Україні ***Равіль ЧЕРДАБАЄВ.***

— Україна і Казахстан у третьому кварталі цього року готують до підписання міждержавну угоду про транзит казахстанської нафти по території України. Уточніть, які будуть обсяги цієї нафти?

— Традиційно через Феодосію й одеські порти йшло до 6 млн. тонн нафти щороку. Але у зв'язку з початком експлуатації нафтопроводу Тенгіз—Новоросійськ ситуація змінилася: велика частина нафти пішла цим нафтопроводом, і навантаження на Одеський та Феодосійський порти значно спало. Якщо йдеться про збільшення поставок нафти через ці порти і через нафтопровід Одеса—Броди, то ми маємо на увазі нафту, що може піти в обхід нафтопроводу Тенгіз—Новоросійськ. Нині мова про збільшення експорту нафти до 8 млн. тонн на рік. Зазначу, що нафтопровід Одеса—Броди з самого початку його будівництва був під пильною увагою казахстанських нафтових компаній. Компанія «Укртранснафта» у Казахстані провела презентацію української частини Євро-Азіатського нафтотранспортного коридору для казахстанських та іноземних нафтових компаній. Казахстан зацікавлений у транспортуванні своєї нафти до Європи, і використання нафтопроводу Одеса—Броди з цією метою залежатиме від економічної доцільності цього маршруту — маються на увазі конкурентні тарифи і стабільність його роботи.

Казахстан також зацікавлений в участі у будівництві нафтопроводу Броди—Плоцьк, однак його форма участі і частка у фінансуванні проекту можуть бути визначені тільки після остаточного опрацювання техніко-економічного обгрунтування. Крім того, Казахстан виявляє зацікавленість у будівництві паралельної гілки Южний—Одеса довжиною 52 км і будівництві другого причалу порту Южний для постачання казахстанської нафти. Питання полягає в тому, наскільки привабливою буде угода, як буде задіяний нафтопровід Одеса—Броди, як розв'яжуть питання з тарифним оподаткуванням. Усі ці питання можуть бути приведені до деякої відповідності у зв'язку зі створенням Єдиного економічного простору, угоду про який заплановано підписати десь у вересні місяці.

— Виходить, що транзит казахстанської нафти ледь не напряму пов'язаний зі створенням ЄЕП?

— Зараз нафта, що проходить територією Казахстану, має одні тарифи, російською — другі, українською — треті. На кожній тонні нафти, що з Казахстану доходить до одеського порту, транспортні витрати збільшуються з 43 до 50 доларів... Уникнути цього можна шляхом створення Єдиного економічного простору чотирьох країн, який передбачає єдине оподаткування, єдині тарифи. І якщо ці наміри здійсняться, то, звичайно, значно зростуть транзитні потоки через Україну.

— Наскільки реальне, на ваш погляд, здійснення плану створення Україною, Казахстаном, Росією і Білоруссю ЄЕП?

— Заява чотирьох президентів обгрунтована тим, що вони думають про майбутнє наших держав. За роки Радянського Союзу в наших країнах склалися єдині комунікаційні мережі, схожий менталітет, єдиний культурний простір. Тому формування утворення, яке знов об'єднає наші економіки, я вважаю не тільки реальним, але й неминучим — природно, за наявності доброї волі сторін. Навіщо відгороджуватися одне від одного? Слід уніфікувати законодавство чотирьох країн, враховуючи вигоду кожного з них, а потім згуртуватися в єдиний економічний простір і йти вперед.

— В Україні багато хто виступає проти уніфікації українського законодавства із законами Росії, Білорусі й Казахстану, оскільки на нинішньому етапі ми йдемо шляхом уніфікації наших законів з європейськими.

— Йдеться про уніфікацію тільки тих законів, що вигідні для чотирьох держав. І скажіть, хто може гарантувати, що ті закони, які схвалять для створення єдиного економічного простору, суперечитимуть європейському законодавству? Хто скаже, що саме законодавча база єдиного економічного простору суперечитиме вступу до СОТ та ЄС? Я думаю, що будь-яке прагнення до уніфікації виводить на вищий рівень співробітництва. Ми маємо приказку: «Аніж самому шукати дорогу, краще заблукати разом».

— Повертаючись до теми співробітництва у паливно-енергетичній галузі, що зараз на слуху у зв'язку з нещодавнім засіданням комісії з економічного співробітництва в Києві, хотілося б довідатися, чи використовуються потужності українських нафтопереробних заводів для переробки казахстанської нафти.

— Нині казахстанську нафту на регулярній основі поставляють тільки на Херсонський НПЗ у межах міжурядової угоди, однак нерегулярні поставки приватні компанії здійснюють і на інші НПЗ України. Вивчаємо також питання співробітництва в газовій сфері. Вже цього року планується поставити в Україну 1,5—2 млрд. кубометрів природного газу з Казахстану, а надалі підписати міжурядову, а може, і міждержавну довгострокову угоду з транзиту газу.

— Чи закуповує Казахстан в України устаткування для підприємств гірничо-металургійного комплексу? Про зацікавленість у цьому, так само, як і про можливість участі українських фахівців у роботі й модернізації газових трубопроводів, неодноразово йшлося на зустрічах на найвищому рівні.

— 2002 року Казахстан імпортував машин і устаткування сумарно на 2,8 млрд. дол., з них із країн СНД — на 939,4 млн., а з України — лише на 82 млн. І частка устаткування для гірничо-металургійного комплексу в цій сумі лише близько 15 відсотків. Маючи величезний промисловий потенціал, Україна постачає тільки десяту частину машин та устаткування, що надходять до Казахстану з країн СНД. Цього явно недостатньо. Я впевнений, що формування Єдиного економічного простору, що має зблизити економіки наших країн, дасть можливість значно збільшити частку українських товарів на ринку Казахстану. Забезпечення ділових кіл Казахстану й України своєчасною інформацією не тільки про проведення тендерів на закупівлю устаткування, але й про виставки, наявні можливості, також дасть змогу довести відсоток українського устаткування в імпорті Казахстану до цифр, що відповідають тому потенціалу, який є між нашими країнами.

Для цього необхідно розвивати зв'язки не лише між державними органами управління, а й між регіонами, відкривати представництва регіонів України у Казахстані, вести широкомасштабну рекламну кампанію української продукції.

— Чи втілений у життя проект зі створення спільного виробництва зернозбиральної техніки?

— У рамках підписаних 1999 року Договору й Програми економічного співробітництва між Республікою Казахстан і Україною на 1999—2009 роки було поставлено завдання розробки міждержавної програми спільного виробництва сільськогосподарської техніки. На основі комбайна «Лан» розробили зернозбиральний комбайн «НАН», 10 дослідних зразків якого нині проходять випробування і сертифікацію в Казахстані, також налагоджується дослідне виробництво жниварок, сівалок та інших механізмів.

До кінця 2003 року планується також вивчити можливість постачання комплектуючих виробів українського виробництва для спільного виготовлення сільськогосподарської техніки в Республіці Казахстан, продовжити роботу зі створення машинно-технологічних станцій, оснащених технікою українського та спільного виробництва, розглянутити питання зі створення сервісних центрів з гарантованого технічного обслуговування і ремонту сільськогосподарської техніки. Одним з найперспективніших напрямків спільної діяльності залишається, як і колись, створення нових спільних підприємство з її виробництва.

— Хотілося б довідатися, чи є нові проекти в ракетно-космічному комплексі?

— Роботу ведемо з обох боків, хоч не так інтенсивно, як хотілося б. Думаю, що основна причина — недостатність фінансування. Адже дослідження і розробки в цій галузі потребують значних грошових затрат. Однак я впевнений, що це дуже перспективний сектор наших двосторонніх відносин, і він розвиватиметься.

Яна СТАДІЛЬНА.

КАЛЕНДАР

Сам собі критик

Є кілька загальновідомих характеристик, що стосуються цього кінорежисера. Для однієї частини глядачів (у тому числі професійно-кіношних) він нудний, малозрозумілий і претензійний. Друга вважає його відкривачем нових горизонтів візуальної виразності і провідником до незвіданих світів.

Стенлі Кубрик народився 26 липня 1928 року в Нью-Йорку, в родині вихідців зі Східної Європи. Розлучившись із дитячою мрією про кар'єру джазового барабанщика, він захопився фотографією і до кінця 40-х став одним з кращих фотокореспондентів журналу «Look». 1951 року дебютував у кіно документальною короткометражкою «День сутички» — про боксера Уолтера Картьє, котрий колись був героєм одного з його фоторепортажів. Перші фільми знімав за власні гроші і приватні пожертви.

Першим фільмом Кубрика, котрий викликав міжнародний резонанс, стали «Стежки слави» (1957) — воєнна драма про некомпетентність командирів на фронтах першої світової війни, що спричинило загибель французької піхоти. У Франції стрічку заборонили, а в Бельгії пройшли демонстрації протесту офіцерів запасу. Це був перший, але аж ніяк не останній скандал в кар'єрі Кубрика.

Заведено вважати, що Кубрик почався зі «Спартака» (1960). Цікаво, що Кірк Дуглас, який зіграв до того в його «Стежках слави», згодом відгукувався про нього, не дуже соромлячись висловлювань. Потім було багато стрічок, що вже стали класикою, а 7 березня 1999 року, через чотири дні після закінчення роботи над монтажем «З широко заплющеними очима» з Ніколь Кідман і Томом Крузом Стенлі Кубрик помер. З цією прощальною роботою режисера пов'язана найбільша кількість чуток і пересудів. Кажуть, що родинне життя зіркової пари дало тріщину саме через цей фільм і що про це Кідман і Круза заздалегідь попереджали. А думки про цю стрічку розійшлися кардинально — від «зовсім непереконливої драми» до «останнього шедевру XX століття». Але єдиним мірилом для Кубрика завжди був він сам, і він вважав за необхідне доводити кожен свій опус до досконалості.

ЗВІДУСІЛЬ

Верхівка Ейфелевої вежі потребує ремонту

П'ять сотень осіб було евакуйовано з Ейфелевої вежі нинішнього вівторка після того, як на останньому поверсі головної паризької пам'ятки почалася пожежа.

Частину конструкції, яка спалахнула, одразу показали по французьких телеканалах, що спричинило серйозну паніку серед парижан. На місце події виїхали пожежні бригади, а в небі над вежею можна було побачити кілька вертольотів, які кружляли, намагаючися перевірити стан усіх поверхів.

За інформацією газети «Le Figaro», з пожежею впоралися через 40 хвилин після того, як вежа задиміла. Влада почала розслідування інциденту. За попередньою версією, полум'я охопило третій та останній поверхи конструкції через замкнення в електропроводці. Найімовірніше, це сталося в технічному блоці, куди заборонено заходити відвідувачам. Хоча, як уточнили в паризькій мерії, пожежа сталася через пошкодження електропроводки ліфта, що курсує між поверхами. Слідом за пожежними бригадами і поліцією на вежу піднялися дві команди фахівців департаменту телетрансляцій Франції: у верхній частині споруди міститься чимало телекомунікаційного обладнання. Як з'ясувалося, антени полум'я не пошкодило.

Переконавшись, що інцидент вичерпано, влада вирішила відкрити для відвідання нижні поверхи. І до півночі їх знову заповнили туристи. До того ж вежа була, як завжди, яскраво освітлена, не враховуючи верхівки, яку тепер доведеться ремонтувати.

Цю 424-метрову пам'ятку архітектури щороку відвідують майже шість мільйонів осіб. Востаннє вона горіла 1956 року. Тоді полум'я знищило останній поверх.

«Гладіатор» чекає дитину

Австралійський актор Расселл Кроу (виконавець головної ролі у відомому фільмі «Гладіатор») та його дружина Даніель Спенсер очікують первістка. У цьому в інтерв'ю австралійському телеканалу зізнався сам Кроу. Як передбачають лікарі, у січні актор спробує себе вже в новій ролі — ролі батька. «Не думаю, що в нас буде багато дітей, — розповів «гладіатор» про свої плани на майбутнє. — Одне-двоє. Може, троє. Побачимо...»

ФОТОФАКТ

Зруйнований будинок та свиня — ось і все, що залишилося у китайського фермера після землетрусу.

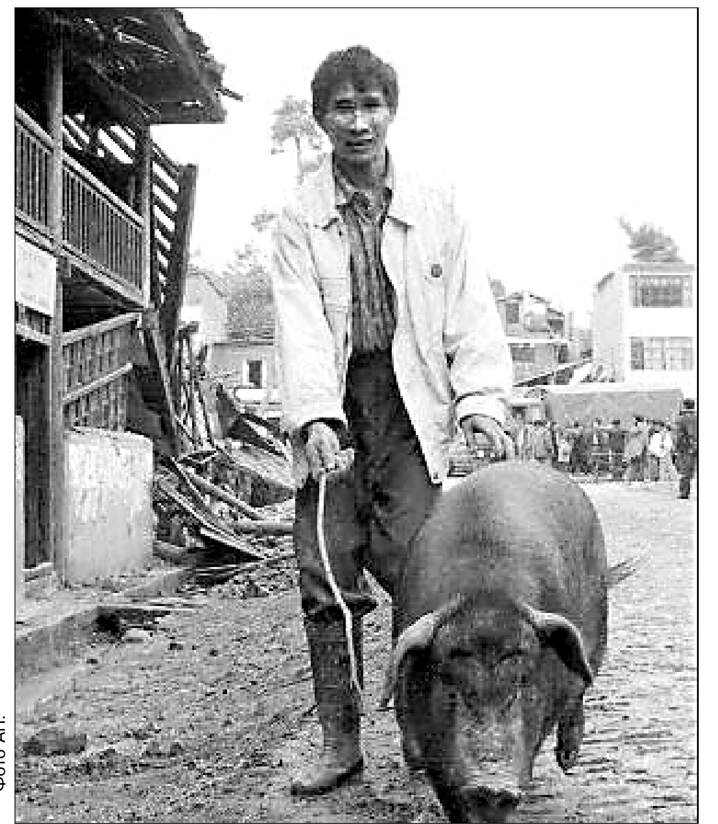

Фото АП.

Різдвяна казка влітку, або Нептун по-фінляндськи

Дітлахам фінляндського міста Рованіємі вочевидь пощастило. Вони мають можливість спілкуватися з Санта-Клаусом не тільки на Різдво, а й улітку. Для цього їм треба лише прийти на міський пляж, де можна побачити як «загоряє» Санта. Незважаючи на тридцятиградусну спеку, актор, який виконує роль Санти на пляжі, все одно мусить завжди бути з довжелезною білою бородою та в червоній шубі. Щоправда, цього разу Санта дозволив собі певне послаблення в одязі — зняв чоботи.

Фото АП.

Дожив до підвищення по службі

Найстарішому польському ветеранові другої світової війни — 108-річному Францішеку Карвовському 2003 року нарешті було надано чин поручика.

Представник Бюро національної безпеки Польщі генерал Єжі Курчевський вручив йому офіцерську шаблю в рідному місті ветерана Накомяди.

До війни Францішек Карвовський був активним членом Польської военної організації, а потім його репресували і 1939 року заслали до Казахстану. Проте під час війни він вступив до організованої на території СРСР 1-ї польської дивізії імені Тадеуша Костюшка, в якій воював до Перемоги. У Карвовського три дочки, 10 онуків і 11 правнуків.

Ненависник бананів

Невідомий проник до сочинського дендрарію і порубав більш як десяток бананових дерев та юк, що ростуть у парку.

Зловмисник, судячи зі зрізів, завдавав ударів дуже гострим предметом. Про це повідомив директор дендропарку Геннадій Солнцев. Вандал не встиг знищити багато екзотичних рослин, бо поранився — на місці злочину виявлено сліди крові, що ведуть до огорожі дендрарію в бік бараків, розташованих неподалік. Солнцев зазначив, що цей випадок вандалізму, на жаль, не єдиний. Так, минулої п'ятниці невідомі розбили щойно встановлене скло у величезному акваріумі.

Сочинський дендрарій було засновано 1892 року російським журналістом Сергієм Худековим. Загальна площа парку — понад 49 гектарів, він налічує майже 1600 видів та форм рослин світової флори.

Фольклор з айдарських берегів

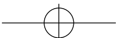
Журналісти з Луганської і Білгородської областей завершили спортивно-етнографічну експедицію «Айдар—Сіверський Донець-2003». Вони пройшли річками на човнах з веслами 420 кілометрів за 16 днів. Маршрут експедиції пролiг територією шести районів — одного російського і п'яти українських. Журналісти зібрали історичні, етнографічні матеріали про історію міст, селищ, які розташовані на берегах річок Айдар та Сіверський Донець.

На основі цих матеріалів російські журналісти мають намір створити телевізійний документальний фільм «Пісні Приайдар'я». Біля витоків річки Айдар учасники експедиції встановили пам'ятний знак із закликом берегти природу, **повідомляє радіо «Свобода».**

Вчитися, вчитися і ще раз те саме

У США об'єднане керівництво Каліфорнійських вищих навчальних закладів заборонило викладачам і студентам романтичні й любовні стосунки одне з одним. «Цих правил мають дотримуватися в усіх навчальних закладах. У цьому виявляється відповідальність викладачів та інших працівників університетів і коледжів, що допоможе зробити навчальний процес цілiснішим», — заявила одна з укладальниць нових правил.

Зрозуміло, що запровадження таких обмежень спричинило невдоволення з боку студентів і працівників вищих навчальних закладів. За словами одного з професорів Каліфорнійського університету, адміністрація перевищує свої повноваження, видаючи таке розпорядження.

18 липня. Донецьк. Напередодні Дня металурга на території металургійного заводу відкрився православний храм Святителя Ігнатія Митрополита Маріупольського.

19 липня. Київ. На Європейській площі відбулася доброчинна акція «Модно бути здоровим», її мета —пропаганда боротьби зі СНІД-небезпекою у країні.

21 липня. Київ. Активісти партії «Яблуко» пікетують Кабмін, протестуючи проти зростання цін на продовольчі товари.

22 липня. Київ. Вулиця Велика Васильківська, 37 —обвалилася фасадна частина шестиповерхового житлового будинку. Цього разу, на щастя, обійшлося без жертв.

20 липня. Прихильники блоку «Наша Україна» піднімалися на Говерлу з новою символікою Віктора Ющенка — (див. прапор).

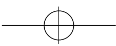

23 липня. Київ. На позачерговому засіданні уряду розглядали питання про невідкладні дії на зерновому та продовольчому ринках країни.

24 липня. Мітинг біля Київської міськдержадміністрації приурочений до 13-ї річниці підняття Українського національного прапора на щоглі біля Київради.

Сім днів із життя країни очима фоторепортерів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, Укрінформу, УНІАН

Ані Лорак: «Живу серцем»

КЛУБ ЗНАМЕНИТОСТЕЙ

Її пісні співає молодь, а кліпи не бачили лише сліпі. Вона —одна з найпопулярніших українських артисток. Поруч зі співачками такого рівня завжди чималий штат менеджерів, секретарів, охоронців. А в житті Ані Лорак — проста, скромна і доброзичлива дівчина, позбавлена навіть натяку на звичну зоряну розпальцованість.

Одного ніхто не знає: як склалося б життя Кароліни, якби не поворот долі — зустріч із продюсером Юрієм Фалесою.

— **Ані**: Я завжди знала, що буду співачкою. Співати почала з 4 років, хоча родичі кажуть, що це почалося набагато раніше. Копіювала різних виконавців. Мене взяли до музичної студії, і я провчилася там 3 роки. А потім був перший фестиваль —»Первоцвіт». Я вирішила, що маю в ньому взяти участь. Але в мене не було ані грошей, ані костюма, ані зв'язків. Зате було величезне бажання. Вибрала пісню «Україночка», у подружки позичила спідницю і... перемогла в конкурсі. Саме там я познайомилася з Юрієм Фалесою. Він підійшов і запитав: «Хочеш стати співачкою?» Я сказала «так». Юра давав мені читати дуже багато художньої літератури, щоб я формувалася як особистість. Найбільше мене вразила книга про життя Бетховена «Один проти долі». Там є дуже гарна фраза: «Таланту має бути дрібка, а завзяття — цілий океан». Це стало моїм девізом на все життя.

Ми їхали до Москви на «Ранкову зірку», і я страшенно рознервувалася, коли зрозуміла, що застудилася в потязі й у мене незмикання зв'язок. Я сподівалася тільки на свою внутрішню силу. До речі, саме в Москві в мене з'явилося нове ім'я. Ми подали заявку на конкурс під ім'ям Кароліна. Але Юрій Ніколаєв сказав, що в Москві вже є одна Кароліна і нам доведеться придумувати щось інше. Ми були в повній розгубленості. І раптом вирішили прочитати моє ім'я навпаки. Отоді й народилося «Ані Лорак».

— Юро, з чого почалася робота з Кароліною?

— **Юрій**: Безпосередньо з підписання контракту. А потім вона вчилася співати, бігати, танцювати. У школі за один рік закінчила 10 і 11 класи. Щодня ми займалися по 12 годин підряд.

— Чи можна в такому разі сказати, що в тебе було дитинство в повному сенсі цього слова?

— **А**.: Воно було незвичайним. Але ж віддаючи одне, людина одержує натомість щось інше. Я одержувала оплески, визнання, і це було МОЄ дитинство.

— **Ю**.: Кароліна — справжній пластилін, з неї можна було робити усе: і рок-співачку, і народницю, і ведучу, і акторку. Вона мала величезне прагнення все охопити.

— **А**.: Я дійсно можу співати і джаз, і рок, і класику. Перший альбом ми спеціально зробили, щоб показати різноплановість моїх музичних здібностей.

— Ви одразу орієнтували її на Захід, на рівень закордонних виконавців?

— **Ю**.: Ні. Просто Кароліні слід було спробувати все і потім вибрати, що їй ближче. Програма була розрахована на 10 років, до 24-річного віку: що в якому році має відбутися у творчості.

— З фестивалів, у яких Ані Лорак будь-коли брала участь, особливе місце, напевно, посідає «Big apple», що відбувся в Америці. Адже в конкурсній програмі вона завоювала гран-прі.

— **А**.: За нашим часом мені довелося співати о 5 ранку. Це було важко. Але я, як завжди, взяла себе в руки.

— **Ю**.: Будь-який артист, що поважає себе, має пройти крізь змагання, перевірити себе, загартувати. І треба ставити перед собою такі плани, які теоретично реалізувати можна, а практично — дуже складно. Перед Кароліною завжди стояло завдання стати співачкою номер один на планеті. Ви посміхаєтеся? Запам'ятайте сьогоднішню дату. Я даю для реалізації цього завдання рік. Рівно через рік Ані Лорак стане популярною в усьому світі.

— Ти зараз змінила свій стиль. Чому?

— **А**.: На кожному етапі життя артистові близькі певні пісні. Спочатку я співала «Берег моря», «Хочу літати». На той момент це відбивало мій внутрішній світ. А зараз найвідоміша пісня — «Мрій про мене, мрій». Насправді досить серйозна. Але подача й ритмічний малюнок надають їй певної іронії.

— **Ю**.: Ми завжди намагалися брати до репертуару пісні, в яких про щось розповідалося б, а не просто - умца-умца. Але шоубізнес впливає на свідомість людини. Народ не хоче думати. Усі хочуть танцювати і веселитися. А ми пишемо молодіжні, ритмічні пісні. Проте робимо все якісно.

— Юро, ви самі вибирали Кароліні пісні?

— **Ю**.: Примусити людину не можна. Рано чи пізно від таких вказівок у голові виникне революція. Тому ми все робимо разом.

— **А**.: Ми з Юрою, звичайно, постійно сперечаємося. Він - Овен і Бик. А я — людина м'яка і завжди намагаюся знайти точку зіткнення, переконати його. А зараз з'явилася та сама жіноча інтуїція. От останній випадок: нас запросили покататися на катері, я відмовлялася, але Юра наполіг. Ми поїхали і потрапили в аварію. Коли вже вибралися з води, я кажу: «От бачиш, недаремно я не хотіла їхати. Наступного разу слухатимешся».

— Ти завжди слухалася продюсера, довіряла йому?

— **А**.: Так, довіряла, звичайно, оскільки я сама не розуміла багатьох речей. Усе, чого мені хотілося, — це співати. І було навіть все одно, що за концерт, платний він чи безплатний, аби дорватися до глядача. Це був постійний голод.

— Писати для себе пісні — це спосіб довести всім, що ти можеш бути не тільки співачкою, чи щось інше?

— **А**.: Усе гарне створюється від внутрішніх потрясінь людини. Якщо жінка гарнішає, це, звичайно, кохання. До мене прийшло почуття закоханості й у цьому стані мені дуже хочеться творити. Це справжнісінькі чари. Я беру ручку, ношу за собою диктофон і записую мелодію, що чую зсередини. Потім пишу на неї слова, а потім приходжу на студію і намагаюся пояснити свою ідею.

— Які з твоїх пісень тобі подобаються найбільше?

— **А**.: Мені подобаються всі пісні, які я співаю. А з першого альбому улюблена «Манекенниця». Кліп на цю пісню ми знімали в лондонському музеї мадам Тюссо. Відвідувачі були просто шоковані: якась дівчина ходить між манекенами і співає.

— Поїздки, гастролі, записи... А не кортить просто зустрічатися з хлопцем, ходити на побачення?

— **Ю**.: Так Кароліна спілкується, в основному, з чоловічою статтю: і фотографи, і художники, і звукооператори, і режисери. Для неї — усі брати. Вона — пацанка. Дівчисько в штанях.

— **А**.: Було дуже багато випадків, коли молоді люди пропонували мені руку й серце, хоча я до них нічого не відчувала. А вони кажуть: «Ну що ж, любов прийде потім». А я не можу жити у вигаданому світі. Якщо любов — то дійсна. Любити — це чарівництво. І якщо дуже пощастить, то образ, котрий ти собі уявляєш, стане реальністю. Головне навчитися свої стосунки берегти, підживлювати їх.

...Моя проблема в тому, що я живу серцем. Розум каже: «Розплющ очі! Подивися! Ну навіщо тобі це, ну що ти в ньому знайшла?» А серце у відповідь: «Не хочу дивитися. Хочу, щоб було так, як зараз». У цьому — найголовніший конфлікт людської сутності. Кожен вигадує свою формулу життя.

— **Ю**.: Мені складно змальовувати наші стосунки. Якщо я скажу, що любові тут немає, що ми просто — продюсер і співачка, ніхто не повірить. А сказати, що ми живемо як чоловік і жінка, — це теж неправда. Ми з Кароліною просто дуже гарні друзі. Я її ніколи не покину.

— Не хочеться у майбутньому постатечнішати? Вийти заміж?

— **А**.: Коли-небудь так і буде. Чоловік, діти... Саме діти, у множині. Але коли — поки що не знаю. До створення родини треба дозріти. І обзаводитися нею треба не тому, що так заведено і час настав. Я належу до тих людей, котрі самі собі режисирують життя.

— А раптом ти завтра зустрінеш своє кохання і побоїшся його упустити?

— **А**.: Звичайно, кохання може прийти і захочеш кричати: «Мені все одно, що там буде. Не буду ні їсти, ні спати, мені потрібен тільки він». Якщо так трапиться, шукатиму вихід із ситуації. Кохання — це коли двоє розуміють одне одного. Підсвідомо в мене є образ жаданого чоловіка. Думаю, він буде не з числа моїх шанувальників. Хоча, звичайно, ніхто не застрахований. Але мені б хотілося такого, як Роберт де Ніро чи Бред Пітт. І ще: мені потрібна людина, що мене розуміє і сприймає такою, як я є.

— Чи існує поняття дружби для популярної людини?

— **А**.: У мене багато приятельок. Але подруга — одна. Це — Анжела Лисиця, відомий дизайнер. Я взагалі вразлива людина і тяжко переживаю, коли ділишся сокровенним, а твою душу топчуть, коли усе сприймають тільки через призму популярності. Недоліки професії...

— Що, надто важкий тягар слави?

— **А**.: Та ні. По Києву гуляти можу, у кіно буваю. Раніше любила ходити на ринок, куштувати, купувати що-небудь свіженьке, а зараз на це просто бракує часу. І коли на вулицях підходять по автограф чи прохають сфотографуватися, то це все дуже шанобливо і культурно. Але от на концертах... Люди дуже збуджені, починаються всілякі обіймання, чоловіки ще бувають... ну, під цим ділом. Що, звичайно, не дуже приємно.

— Чи важливо для артиста вчасно піти зі сцени?

— **А**.: Як сказав Ігор Крутой, «дай Боже першим відчути, що мені настав час іти». А коли це відчуває публіка, в артиста починаються депресії. Але я думаю, що саме тут виявляється особистість. Треба попри все йти вперед, тому що єдиний доказ таланту — це результат, а не виправдання.

...Я почала співати, як тільки навчилася говорити. Тому не зможу без цього ніколи. Але я хочу бути всебічно розвиненою людиною, хотіла б знятися в кіно, коли-небудь опублікувати щоденник, який я веду... Хочу прожити яскраве життя.

Дарія ГОРСЬКА.

Фото з архіву співачки.

Літописець

*Коли у Верховній Раді назрівають епохальні події: ухвалюють Конституцію, обирають керівників парламенту, слухають Президента, голосують за довір'я урядові, приймають найважливіші закони тощо, — у прес-центрі з'являється професійна німецька кінокамера «Арефлекс», до якої стає завжди елегантно одягнений у строгий костюм, світлу сорочку з краваткою спокійно-зосереджений кінооператор. Ім'я його — **Володимир ТАРАНЧЕНКО.***

Відзнята кінооператором подія на широкій кіноплівці надійде до Центрального державного кінофотофоноархіву України ім. Г. Пшеничного і там зберігатиметься вічно. Минатимуть роки, багато що безслідно зникне, повмирають люди, і лише на кіноплівці залишиться неповторний відбиток історії та ті, хто її творив. Наступні покоління вдивлятимуться у відзняті кадри з таким самим трепетом, як ми сьогодні вдивляємося у стару кінохроніку з Михайлом Грушевським, гетьманом Скоропадським, Миколою II, Львом Толстим, Володимиром Леніним, дякуючи безіменним митцям, що залишили нащадкам золотий спадок історії.

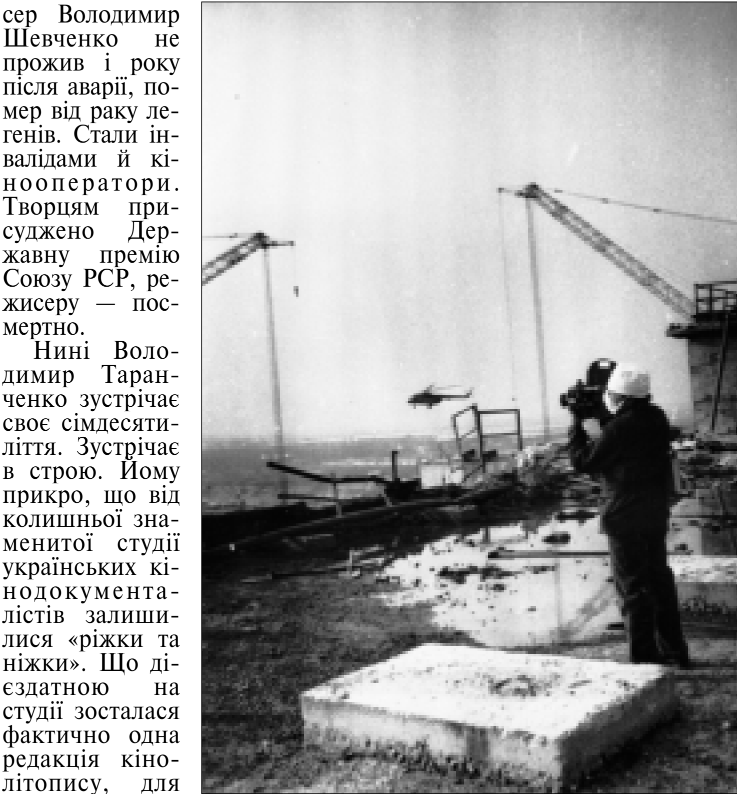
Володимир Таранченко прийшов на Українську ордена «Знак Пошани» студію хронікально-документальних фільмів півстоліття тому.

Творча біографія митця — це сотні тисяч метрів відзнятої чорно-білої та кольорової плівки. Це — літопис великої країни від Північного полюса до зелених Карпат. Перший газопровід Дашава—Москва, знаменитий БАМ, нафтові вежі Тюмені, китобійна флотилія «Слава», Північно-Кримський канал, мітинги і демонстрації часів перебудови, синьо-жовті прапори над Київрадою та куполом Верховної Ради. Хіба можна перелічити все, що фіксувала його кінокамера? Як не перелічити також відзнак і нагород на кінофестивалях.

Був у кінооператора момент, коли треба було наважитися на наймужніший крок у своєму житті — знімати у Чорнобилі. Він зробив цей крок. З перших днів аварії на ЧАЕС до підняття прапора над збудованим саркофагом Володимир Таранченко разом зі своїм молодшим колегою Віктором Кріпченком — головні кінооператори у знімальній групі режисера Володимира Шевченка.

Завдяки кінодокументалістам ми й сьогодні маємо змогу пережити ті трагічні дні, вдивляючись у кінохроніку з екранів телевізорів. Ціна її висока. Режисер Володимир Шевченко не прожив і року після аварії, помер від раку легенів. Стали інвалідами й кінооператори. Творцям присуджено Державну премію Союзу РСР, режисеру — посмертно.

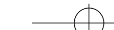
Нині Володимир Таранченко зустрічає своє сімдесятиліття. Зустрічає в строю. Йому прикро, що від колишньої знаменитої студії українських кінодокументалістів залишилися «ріжки та ніжки». Що дієздатною на студії зосталася фактично одна редакція кінолітопису, для якої Міністерство культури та мистецтва вряди-годи по чайній ложці виділяє кошти, щоб відзняти події, що мають назавжди посісти місце у народній пам'яті. Але, як і його колеги, котрі щиросердно, з найкращими побажаннями вітають ювіляра, вірить: кінодокументалістика — цей міжнародний паспорт держави — відродиться.

Володимир Таранченко на даху четвертого блоку ЧАЕС під час зйомок фільму режисера Володимира Шевченка «Чорнобиль. Хроніка важких тижнів»

Тож будьмо! Щастя й здоров'я, дорогий колего. З роси тобі і з води...

Друзі-кінодокументалісти.

Будь–яка погода — благодать!..

Величезним коридором величної будівлі, котру ощасливили своєю присутністю офіси не менш солідних фірм та установ, рухалися назустріч один одному двоє молодих і досить великих (100 кг і більше) чоловіків. Ось вони радісно зустрілися, обнялися й розчулено розцілувалися.

— Чув, чув, дорогий Іване, про твої знамениті успіхи в бізнесі, пов'язані з торішнім урожаєм! —басом, немов у трубу, гудів Петро. — Радий, щиро радий — так тримати!

— Але ж і ти, Петре, не пасеш задніх. Де там нам, селюкам, з нашим прілим зерном тягатися от з такими велетами нафтогазової спекуляції?!

Чоловіки зареготали так смачно, що стримано усміхнулася навіть їхня незворушна охорона.

— До речі, Іване, хоча мені й неприємно про це нагадувати, але ж супутники пророкують нам серйозний неврожай?.. Що ж ви теперечки зробите, нещасні?..

Іван театрально скривився і плаксивим голосом повідав:

— А на майбутньому неврожаї ми вже сьогодні заробили вдвічі більше, ніж на торішньому супервррожаї...

Дружній регіт вибухнув,

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

немов гуркіт святкового салюту. Реготали так завзято й весело, що краплі щасливих сліз покропили дорогий розцьковзаний килим. Тільки охорона цього разу чомусь не усміхалася.

Пан Іван, шмигаючи носом і витираючи сльози радості носовиком, вийшов на ганок. В очі вдарило золотаве сонячне світло. Годі було й думати, що від краси такої на ланах нестримно всихав майбутній хліб. Настрій Івана був легкий і безтурботний, ніби політ ластівки.

Пан Іван рушив до свого довжелезного авто і в такт крокам тихо заспівав улюблену знану всіма пісеньку, до якої доклав і кілька власних дотепних слів:

Не бува в природи кепської погоди,
Будь-яка погода — благодать!
Для когось страшні дощі й негоди,
А нам просто гроші нікуди дівать!..
Просто ні-ку-ди... — дівать!

Юрій БОЛЬШАК.

Вовк і Вовченя
(за Іваном Криловим)

Вовк Вовченя привчав
до промислу свого.
Одного дня послав його
Узліссям погуляти,
розвіятись,
А поза тим пильненько
приглядатись
Та зважити як слід,
Чи не знайдеться щось
пристойне на обід.
Та так, щоб далі
від гріха —
Не наполохать Пастуха.
Ось учень повернувсь,
завершивши обхід.
— Є! Є пристойний
нам обід!
Овечок тьма пасеться
за горою,
Поласуєм гарно ми
з тобою.
— Що ж, — хвалить Вовк,
— розвідник ти меткий.
А чи догледів, там
Пастух який?
— Та, кажуть, недурний,
уважливий, терплячий.
Зате я бачив там собак
ледачих:
Навкруг отари скільки
я ходив,
Та ні одного пса
не розбудив.
— Так. Значить,
пси мовчать,
Хоч чують вовчий дух.
Виходить, що розумний
там пастух.
Такий собак дурних
тримать не буде.
Забудем про отару цю.
Тебе туди я поведу,
Де, не потрапивши в біду,
Гарненьку вподаєм вівцю.
Хоча, як водиться,
і там собак багато,
Та в пастуха кебети
малувато.
А ти собі одне запам'ятай
принаймні:
Якщо пастух дурний,
То й пси його безтямні.

«Ез. Он Ко. Байка»

ЦЬОГО ДНЯ

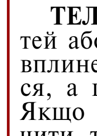
■ 1648 р. Козацькі полки Максима Кривоноса розбили під Старокостянтиновом польське військо Я. Вишневецького. ■ 1903 р. Народився Володимир Ройтер, фізикохімік, академік. ■ 1941 р. У Канаді засновано Українське товариство допомоги Батьківщині (згодом — Товариство об'єднаних українських канадців). ■ 1944 р. Повернення з евакуації з Узбекистану драмтеатру імені Франка. ■ 1946 р. Створено Українське товариство охорони природи. ■ 1996 р. У Дніпропетровську відкрито станцію нейтралізації міжконтинентальних балістичних ракет.

Астрологічний прогноз
на 28 липня—3 серпня 2003 року

Імовірне отримання несподіваних новин, на які треба буде швидко реагувати.

ОВЕН. Непередбачені обставини можуть виявити вашу залежність від таємних або тіньових елементів. Вас може нервувати і вимушене неробство, і перевантаження на роботі і вдома. Все це може призвести до роздратування і втоми, до тимчасового погіршення здоров'я.

ТЕЛЕЦЬ. Вас чекають несподівані новини від ваших дітей або коханої людини. Можливо, ця інформація вплине на ваші плани, головне — не засмучуватися, а швидко зорієнтуватися і знайти компроміс. Якщо ви збиралися у відпустку або просто відпочити, то рішення — де, коли або з ким — приймайте в останній момент.

БЛИЗНЯТА. Через непередбачені проблеми вдома чи на роботі вам доведеться розриватися між тим та іншим. Якщо ви займаєтеся вирішенням питання про придбання чи продаж нерухомості, вас можуть поставити перед необхідністю швидкого прийняття рішення: так чи ні.

РАК. Несподіваними трудношами цього тижня можуть стати взаємовідносини з родичами, братами, сестрами або сусідами. Можливо, вам доведеться вирушити в дорогу, або запланована поїздка раптово відкладеться. Зміна планів спричинить ваше незадоволення. Можуть бути збої під час отримання і відправлення інформації або виникнуть проблеми з транспортними засобами.

ЛЕВ. Вам несподівано випаде нагода вирішити свої фінансові проблеми. Найнеприємніше, що вам треба буде розв'язувати — віддавати борг чи ні. Але ви відчуєте велике полегшення, якщо виберете перше, і не станете чекати неприємностей. Дехто з вас може переживати внутрішнє невдоволення.

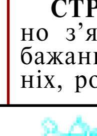
ДІВА. Вчинки партнерів або дружини (чоловіка) можуть вас злегка шокувати. Постарайтеся не допустити, щоб через це загострилися ваші взаємовідносини. Ваші висловлювання і висновки можуть викликати у дружини (чоловіка) роздратування.

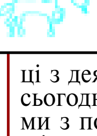
ТЕРЕЗИ. Вам захочеться усамітнитися. Ймовірно, таким чином ви розв'яжете проблеми, які несподівано на вас звалилися. Або ж обставини складуться так, що хтось може порушити ваш спокій і усамітнення. Можливо, доведеться виконувати роботу, яку ви ніколи не робили.

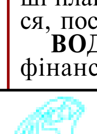
СКОРПІОН. Труднощі можуть виникнути у відносинах із дітьми або коханим, з одного боку, і друзями — з другого. Ваші надмірні витрати на друзів або розваги можуть викликати у них ревнощі. Якщо ви вчасно не виправите ситуацію, то хтось із них захоче поставити питання руба: «Або я, або вони...».

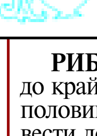
СТРІЛЕЦЬ. Цього тижня у вас може спонтанно з'явитися прагнення незалежності, виникне бажання вирватися з-під контролю батьків або домашніх, розпочати самостійне життя. Не нехтуйте своїми сімейними обов'язками, щоб не сталося конфлікту в сім'ї. Перед вами може постати питання: дім або робота.

КОЗЕРІГ. Можливо, цього тижня через несподівані обставини вам доведеться відмовитися від співпраці з деякими іноземними партнерами або з тими, хто сьогодні далеко. У декого можуть виникнути проблеми з поїздками: ситуація може скластися так, що ваші плани буде несподівано порушено. Не засмучуйтеся, поставтеся до всього з гумором.

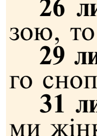
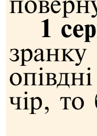
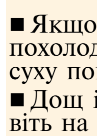
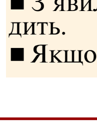
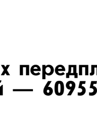
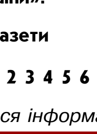

ВОДОЛІЙ. Ви маєте бути уважні під час розв'язання фінансових питань. Особливо якщо ви робите несподівані покупки, це може призвести до ще більших фінансових проблем. Розподіл спільних прибутків спричинить ваше невдоволення, ви думатимете, що з вами вчинили несправедливо. Як відреагувати, вирішуйте самі.

РИБИ. Невдоволення, яке ви відчуватимете, може призвести до крайнощів у відносинах з партнерами і вашою другою половиною. Ваша ексцентрична поведінка може призвести до нерозуміння. Можливо, ваш чоловік прийме рішення не таке, як ви чекали. Чи варто через це засмучуватися і псувати стосунки? Краще спробуйте зрозуміти причину ваших розбіжностей.

МІНІ-БАЙКИ

До фараонівських стандартів

У рабовласницькому Єгипті найвищеоплачуваною верствою були чиновники, в сьогочасній Україні — держслужбовці.

Носили течки, а не рвали жили,
Мізками теж не ворушили.
Але стезя чиновна нетерниста
Приводить їх — народ отетерів —
До пенсій більших,
ніж у тракториста,
Ливарника, доярки, шахтарів...

Сергій КОВАЛЬ.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

■ Народ вимирає, бо зарплата, що зростає, не встигає за ним...
■ Олігархи пішли від олігофренів, як мавпа, за останніми даними, від людини.
■ Ніхто не сказав краще про корову, ніж українці: «Щоб у сусіда корова...»
■ Як нам бракує благородного гніву!..
■ Деградуємо, бо живемо без чесних ворогів.
■ Люби правду не лише про інших!..
■ Там, де немає пророків «у своїй Вітчизні», люди нездатні і мріяти про своє світле майбутнє.

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

ДОШКА ПОШАНИ

Завозили...

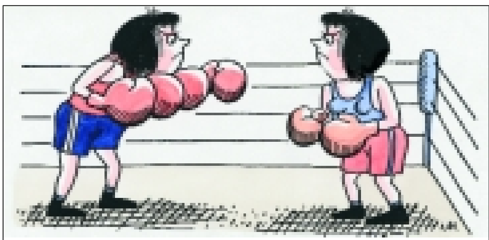
Андрій Данилко (Вєрка Сердючка), заслужений артист України:

— Прикро, що до цього скандалу причетні люди, з якими в мене нормальні стосунки. Михайло Михайлович Поплавський, наприклад. Він возить із собою псевдо-Сердючку і представляє її як справжню.

Від чергового:

Сподіваємося, що Михайло Михайлович возить із собою все-таки Вєрку-жінку, а не Сердючку-чоловіка.

А ви, Вєрко Сердючко, спробуйте возити з собою псевдо-Поплавського і представляти його як справжнього.

І кукурікає, і яйця несе

Дмитро Видрін, політолог:

Нам потрібен, на мій погляд, президент, чимось схожий на орла, що спрямовує свій погляд у два боки...

Від чергового:

А він у нас такий і є: вранці кукурікає

на схід, увечері — на захід, а як знесеться, то яйця кладе щоразу в інший політичний кошик.

Переломний момент

Віктор Янукович, Прем'єр-міністр України:

— Деякі керівники вже шукають захисту тут, у Києві. Ми їх попередили: якщо вони і далі будуть оббивати столичні пороги, то, найперше, що зробимо, — поламаємо ноги. А по-друге, потім, відкрутимо голову.

Від чергового:

Нащо ламати ноги? Адже те, чим їдять, — у діляці голови. Достатньо повідкручувати голови — і продовольча криза відпаде сама по собі.

Шкурне питання

Михайло Бродський, лідер партії «Яблуко»:

— Ми розбудовуємо державу от уже 12 років, та вона виявилася потворною і звироднілою... Якщо стану президентом, з багатьох доведеться шкуру спустити.

Від чергового:

Хіба після того, як ви з багатьох поспускаєте шкуру, потворності в державі поменшає?

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО, Михайла САЧКА.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Офіціоз

У Кизяківській держадміністрації відбулася зустріч губернатора з місцевими холуями. Губернатор нещадно критикував учасників зібрання за їх хазяйнування, а наприкінці вручив державні нагороди, почесні грамоти та грошові винагороди — кожному залежно від ступеня його холуйства.

Гасло

Адмінресурс і мафія — єдині!

Позитивні тенденції

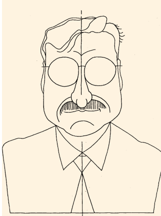
У Банановому Маразмадорі триває зниження цін. Так, якийсь А. Сидорчук лише за 50 копійок купив на відкритому для декотрих аукціоні справжній океанський лайнер, практично за безцінь придбав контрольний пакет акцій нафтогазової компанії синок губернатора, а дружина відомого банкіра отримала норкову шубу — взагалі «за спасибі».

Помилкова думка

Дехто в Банановому Маразмадорі вважає, що народ має жити. А правителі цієї республіки, прикинувши, наскільки це може знизити їхні прибутки, тут-таки назвали цю думку популістською.

Олександр ПЕРЛЮК.

Черговий по «Куреню» Віталій СУДДЯ

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Хто рано косить, той хліба не просить

26 липня — Гавриїла Архангела. Якщо сильна злива з грозою, то на дощову осінь.

29 липня — Валентини. Цей день вважають святом «іменного снопа».

31 липня — Івана Багатостраждального. Покинуті чоловіками жінки відправляють у церкві службу, вірячи, що зрадливці повернуться в сім'ю.

1 серпня — Мокрини. За цим днем прогнозують осінь: якщо зранку йтиме дощ, то початок осені буде дощовий; задощить опівдні —дощовою буде середина осені; якщо дощ піде надвечір, то буде з дощами кінець осені.

Прикмети липня

■ Якщо кіт згорнувся у клубочок і лапками приховав писок — похолодає, а коли вмивається, довго вилизуючи лапку, — на суху погоду.
■ Дощ іде, але кури не ховаються, чекай затяжних опадів, навіть на кілька днів.
■ З'явилася у вас млявість і тягне на сон — невдовзі занегодить.
■ Якщо влітку цвіте багато дикої моркви, то зима буде тепла.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Ціна договірна

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 0311134. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою: **www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»